

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.294/2021/6. szám

A Debreceni Ítéltábla a Kecskeméti és Garamvölgyi Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Kecskeméti Ádám ügyvéd) által képviselt I. rendű felperes neve (cím) I. rendű és III. rendű felperes neve (cím) III. rendű felpereseknek – a Kovács Attila Krisztián Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Kovács Attila Krisztián ügyvéd) által képviselt alperes neve (cím) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Miskolci Törvényszék 10.P.20.615/2020/4. számú ítélete ellen az alperes részéről 5. és 8. sorszám alatt előterjesztett, Pf. 5. sorszám alatt kiegészített fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla – annak szövegezésbeli pontosításával, hogy a II. rendű felperesi jogelőd megnevezése: néhai II. rendű felperes; a II. rendű felperes megnevezése: III. rendű felperes – az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben, az alábbiak szerint megváltoztatja:

- mellőzi annak megállapítását, hogy az alperes a 20... d..... 1.-én a F..... oldalára feltöltött videóüzeneteiben megsértette az I. rendű felperes jóhírnévhez való jogát és a néhai II. rendű felperes emlékét azon tényállítással, hogy „amit ti tettetek velem, kedves I. rendű felperes neve, saját házatokban ráncigáltatok, bezártatok és ordibáltatok velem”, továbbá, hogy megsértette a néhai II. rendű felperes emlékét annak ugyanitt történt közlésével, hogy „nem hagyom, hogy ez a gengszterizmus eluralkodjon”,

- e vonatkozásban elégtétel adásaként arra kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül a jogerős ítélet rendelkező részének e jogsértéseket megállapító részét videóüzenetként tegye közzé a hivatalos F..... oldalán a nyilvánosság számára korlátozás nélkül legalább egy évig elérhető módon,

- mellőzi annak megállapítását, hogy az alperes a B....O....hu 20... d..... 1.. napján megjelent cikkében tett tényállításainak azon részével, hogy „volt menedzsere (...) utolsó találkozásukkor fogva tartotta (...) őt”, továbbá „sz..... 9-én elmentem a menedzser lakásába, hogy új szerződést írjunk alá. Ott viszont nagyon eldurvult a vitánk, csúnyán ordítottak velem, bezártak az egyik szobába, sőt úgy megszorongattak, hogy napok múltán is csupa lila volt a testem” megsértette az I. rendű felperes jóhírnévhez való jogát és a néhai II. rendű felperes emlékét,

- e vonatkozásban elégtétel adásaként arra kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül a jogerős ítélet rendelkező részének e jogsértéseket megállapító részét juttassa el sajtóközleményként a B...O.....hu részére,

- megállapítja, hogy az I. rendű és a néhai II. rendű felperes az I. rendű felperes F..... oldalán 20... d..... 1.-én közzétett közleményének azon valótlan tényállításával, hogy „alperes neve az átláthatóságról és elvetéléséről kitalált egy újabb elképesztő koholmányt a felperes neve ellen (...) előállt egy olyan képtelen ötlettel, hogy mondjuk azt a médiában, hogy ő terhes, mi kategorikusan elutasítottuk azt (...) 20... sz..... hó 9-én eljött hozzánk, amikor újra ezt a témát feszegette, olyan ötletekkel fűszerezve, hogy díszlethasat felköt, és januártól segítségünk eltűnni a nyilvánosság elől, és ha minden jól megy egy béranya megtermékenyítése kapcsán, hogy ő

gyermeket szülne, később előállna a gyermekkel, hogy az az övé (...) meggyalázod az anyaság szentségét, egy országot tettél bolonddá és csaptál be (...) a kamu terhelességedről, és a kamu elvetélésedről eltereld a figyelmet (...) ne próbáld manipulálni a nagyközönséget a hazugságaiddal” megsértették az alperes jóhírnévhez való jogát, míg a közlés azon részével, hogy „az a hölgy, akivel együtt élt több, mint 10 évig K. Sz. (nem mellesleg az unokatestvére) (...) alperes neve 20... nyarán, hogy leplezze nemi identitását és az állandó kérdéseket, hogy miért nincs gyermeke (...) vállald fel önmagad és a tetteidet” megsértették az alperes emberi méltósághoz való jogát,

- kötelezi az I. és III. rendű felpereseket – utóbbit a néhai II. rendű felperes hagyatéka erejéig –, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 1 000 000 (egymillió) forintot,

- ezt meghaladóan a keresetet és a viszontkeresetet elutasítja,

- mellőzi az alperes perköltség viselésére történő kötelezését, és akként rendelkezik, hogy mindegyik fél maga viseli a saját költségét,

- az alperes illetékfizetési kötelezettségét leszállítja 156 000 (százötvenhatezer) forintra, továbbá kötelezi az I. és III. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg az állami adóhatóság külön felhívására személyenként 28 000 (huszonnyolcezer) forint eljárási illetéket.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét helybenhagyja azzal a szövegezésbeli pontosítással, hogy az alperes jogsértést megállapító rendelkezések körében idézett állításai közül az „igen drágán készültek azok a lemezek éveken át (...) a felét szépen levette a felperes neve” közlésével egészében, míg a „jön a Y..... pénz, de hozzám még nem ért el” közlésével részben valós tényt tüntetett fel hamis színben.

Megállapítja, hogy mindegyik fél maga viseli a fellebbezési eljárás során felmerült költségét.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az I. rendű felperes hangfelvételek kiadásával, könnyűzenei szerzők és előadók menedzselésével foglalkozik, amely gazdasági társaságnak a per során elhunyt néhai II. rendű felperes személyesen közreműködő tagja (később ügyvezetője) volt. Az I. rendű felperes másik tagja, egyben ügyvezetője a néhai II. rendű felperes házastársa, L.-né Sz. K. R. volt. A néhai II. rendű felperes jogutódja gyermekük, a III. rendű felperes. Az alperes előadóművész, művészneve: N. M.

[2] Az I. rendű felperes és az alperes mintegy 9 évig álltak szerződéses jogviszonyban. Ennek során, 20... f.... hó 1.. napján – korábbi szerződésük határozott idejének lejártát követően – „Exkluzív hangfelvétel kiadói, produceri-manageri” elnevezésű, a tartalma szerint megbízással vegyes kiadói szerződést kötöttek az alperes szerzői és előadóművészi tevékenységéhez kapcsolódó kiadói és szervező tevékenység végzésére. A szerződésben a felek részletesen szabályozták együttműködésüket, továbbá az előadói díjak és szerzői jogdíj elszámolásának szabályait. A szerződést az I. rendű felperes mint kiadó képviselőjeként Sz. K. R. ügyvezető, a néhai II. rendű felperes mint producer és az alperes írták alá. A szerződésben egyebek mellett azt szabályozták, hogy a fellépésekből a néhai II. rendű felperest megilleti a

bruttó árbevétel 30%-a, a digitális platformokon való kereskedésből pedig az alperest kizárólag a jogdíjak illetik meg. A szerződés szerint az I. rendű felperes és a néhai II. rendű felperes a Sz.-i J. Iroda E.-en keresztül a BIEM-IFPI szerződés, valamint a hatályos szerzői jogról szóló törvény és annak végrehajtási rendeletében meghatározott feltételek szerint fizeti a szerzői jogdíjat. Egyebek mellett rögzítették azt is, hogy amennyiben a felek valamelyike támogatást biztosít hangfelvételhez, a támogatók megjelenítése a borítón csak a felek hozzájárulásával lehetséges: külső borító értéke 500 000 Ft, belső borító 250 000 Ft, vagy annak ellenértékei; minden más bevételből (fizetett tv műsor, szponzor stb.) az alperest 25% illeti meg.

[3] Szerződéses jogviszonyuk alatt a közösen készített és az alperes által előadott szerzeményeket az alperes, a néhai II. rendű felperes és L.-né Sz. K. R. egyenlő arányban közös szerzeményeként jelentették be az A. Sz.-i J. I.-nak.

[4] Bár a klipek elkészítésének költsége az I. rendű felperest terhelte, az alperes is hozzájárult két klip („S..... sz.....” és „K... á...” című szerzemények) készítéséhez, amelyekhez 600 000 és 800 000 Ft-ot adott át a néhai II. rendű felperesnek.

[5] Az alperes 2011-2012. évek valamelyikében szerepelt a T... „H.. a t.....” című műsorában, amelyért nem adott át anyagi ellenszolgáltatást a néhai II. rendű felperesnek.

[6] Az alperes több lemez elkészítésekor pénzt adott át Á. P.-nek, a lemezek zenei producerének hangszerelésre, keverésre, maszterelésre, amelynek 50%-át a néhai II. rendű felperesnek adta át a közte, az alperes és a néhai II. rendű felperes között létrejött megállapodás alapján.

[7] Vita alakult ki a felek között arról, hogy az alperest – szerződésük ellenére – megilleti-e díjazás a klipek Y.....-csatornán való nézettsége után; bár a néhai II. rendű felperes erre tekintettel egy alkalommal pénzt adott át az alperesnek, a felek a szerződésüket e vonatkozásban nem módosították.

[8] Az alperes 20... a.....-ban rosszul lett és feszültté vált az egyik fellépése alkalmával, ezért tour menedzserétől, T. Sz.-től B vitamint kapott.

[9] Az alperes 20... nyarán V.-on lépett fel egy esküvőn. A fellépti díj előlegét a korábbiakban már átutalták, míg a fennmaradó részt az alperes vette át, amelynek során azzal szembesült, hogy az általa (az I. rendű felperessel fennálló elszámolás alapjaként) ismertnél magasabb díjban állapodtak meg a megrendelővel.

[10] A felek kapcsolata mindezek során fokozatosan nehezült el személyes konfliktusok és elszámolási viták miatt. 20.... sz..... 9-én 19 óra körül megbeszélést tartottak a néhai II. rendű felperes és házastársa lakóházában. Közöttük azonban ennek során további nézeteltérés és hangos szóváltás támadt, majd miután az alperes távozni készült, a néhai II. rendű felperes és L.-né Sz. K. R. lakásban tartózkodó gyermeke, L. L. Zs. megfogta az alperes jobb karját, és a ház bejárati ajtajától visszarángatta a dolgozószoba felé; az alperest közben L.-né Sz. K. R. tolt hátról. A dolgozószobába az alperessel együtt a néhai II. rendű felperes

és L.-né Sz. K. R. ment be; utóbbi kulcsra zárta a szobát, amelyet azonban a zárban hagyott. Az alperes a további szóváltás során kinyitotta a szoba ajtaját, majd távozott az ingatlanból. A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 14.B.10.524/2020/40. számú – az elsőfokú ítélet meghozatalát követően 2021. január 14-én meghozott – ítéletével bűnösnek találta L. L. Zs.-ot és L.-né Sz. K. R.-t tártstettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntetében, amely ítéletet a Fővárosi Törvényszék helybenhagyott a 29.Bf.6117/2021/11. számú végzésével. A büntetőeljárást – halála miatt – megszüntették a néhai II. rendű felperessel mint vádlottal szemben (a továbbiakban: jogerős büntetőhatározat).

[11] Az alperes 20... sz..... hó 1.. napján kelt levelében azonnali hatállyal felmondta az I. rendű felperessel kötött szerződést. Az I. rendű felperes vitatja a felmondás jogszerűségét. Erre alapítottnan per van folyamatban a Fővárosi Törvényszék előtt.

[12] Az alperes 20... sz..... 2-én tette közzé (egyebek mellett a T.. „M.....” című műsorában), hogy 5 hetes terhes.

[13] Ezt követően 20... sz..... 2.. napján videóüzenetet tett közzé, amelyben beszámolt a szerződés felbontásáról, annak szakmai és személyes okairól, majd 20... sz..... 2.-én a T.. „M...” című műsorában akként nyilatkozott, hogy problémáival a nyilvánossághoz fordul. Az alperes a 20... sz..... hó 3.. napján megjelent B.... magazinban arról számolt be, hogy kétszer próbálta megölni magát. Az első öngyilkossági kísérlet okának („utolsó cseppnek”) munkatársai hozzáállását említette, akik nem reagáltak pozitívan arra, hogy lemondott egy fellépést. A 20... sz..... hó 3.. napján megjelent B.... magazinban szereplő nyilatkozata szerint pedig személyes és munkával kapcsolatos nézeteltérések miatt mondott fel az addigi menedzsmentjének. Bejelentette, hogy barátnője – akivel a sajtó „össze akarta boronálni” – segít neki a fellépések szervezésében. A 20.. o..... hó 9. napján az A.-n sugárzott „F. H. P.-rel” című műsorban előadta, hogy munkakapcsolata zátonyra futott az előző menedzsmentjével, mivel velük nem közölte terhességét, megcáfolták annak valóságtartalmát, megszüntette a szerződést a munkával kapcsolatos anyagi és személyes problémák miatt.

[14] Az alperes 20... d..... 1.-én egy arra utaló képet tett közzé közösségi oldalán, hogy terhessége megszakadt. Erre válaszul művésztársa, a szintén az I. rendű felperes által menedzselt L. L. Cs. (művésznevén: LL J.) aznap a F..... oldalán videóüzenetben kétségbe vonta az alperes terhességét (és vetélését), utalva arra, hogy az alperes homoszexuális.

[15] Az alperes 20... d..... hó 1.. napján a F..... oldalán két – a perben érintett – videóüzenetet közzé: az elsőt 19 óra 12 perckor, a másodikat 20 óra 46 perckor (a továbbiakban: első és második videóüzenet).

[16] Az első videóüzenetben az alábbi közlést tette: „Szeretettel köszöntök mindenkit! Remélem egyre-egyre többen fogjuk nézni, hát úgy látom, hogy kell a címlap LL J.-nak, III. rendű felperes neve-nek és az egész I. rendű felperes nevé-nek ahogy van, ne haragudjatok. J.! Akkor most válaszolnék neked egy-két dologra. Hogy jössz te ahhoz, hogy te engem így leócsárolj, megbánts. Figyelj testvérem! Én úgy gondolom, hogy senkit nem bántottam meg. Téged sem, sőt. Hogy jössz te ahhoz, hogy te beleavatkozol az én magánéletembe. Én sem avatkozom be a te tróger életkédbbe, amikor is ilyen pénzekkel, olyan

pénzekkel tartoztál X-nek, Y-nak és azért vagy azokkal az emberekkel, mert ők húznak ki téged a mocsokból. Engem senki seggéből nem rángattak ki, tudod? Én gyermekkorom óta az álmaimért küzdöttem és ne haragudj, nem én éltem a I. rendű felperes neve-ből, hanem ők belőlem. Miért nem jöttél be a M...-ba, amikor behívtak bennünket, hogy akkor tisztázzuk, hogy mi van közöttünk. Azért, mert esetlegesen R.-ék mondták teneked, hogy gyere be J. mert menned kell és te vagy esetleg az a bábu, akit tudnak mozgatni? Tavaly mi volt? Ki hívta fel a figyelmemet Á. P.-rel, B.-val együtt, ki akart lejönni M.-ra az én házamba, hogy elmondjátok, hogy hogy húzott le engem a I. rendű felperes neve és téged is! Hogy én kifizettem több, mint X millió forintot, több millió forintot egy-egy videó klipre és közben nem került csak pár száz ezerbe, úgyhogy még dugtam is a zsebükbe és éveken át. És két éve tudjátok azt, két éve érkeztek meg a pénzek a Y..... pénzek M.-ra, ami kifizetődik és a megállapodásunk arról szolt a I. rendű felperes neve-val, hogy fektessünk, invesztáljunk bele pénzt. Invesztáljak bele pénzt. Majd amikor jönnek a pénzek a nézettségeim után, mivel nagyon nagy celeb vagyok és felkapott sztár ugyebár M.-on. Akkor majd nagyon jó lesz nekem is. Na, én invesztáltam. Nem kaptam semmit. Mint ahogy te sem kaptál semmit. Lehet, hogy most már tömök a zsebedet azért, hogy kussoljál, de hogy jössz te ahhoz, hogy te beleavatkozol az én életembe? Megsérted azokat az embereket akár L.-t, akár bárkit. Amúgy, ha így is lenne, füvel-fával élnék, tudod mit, lehet, hogy normálisabban élnék még úgy is, mint te! Jó? A M...-ba kellett volna begyere. Azért, mert most te csak egy mozgatható bábu vagy, hogyha neked azt mondják, hogy most jelentkezz be élőbe' és ezt mondd és azt mondd. Ne haragudj, az meg hogy én egy t.-i senki cigánylány vagyok, meg ilyen olyan fekete. Lehet, hogy barna vagyok. És? Tudod mit? Büszke vagyok erre, büszke vagyok arra, amit elértem, mert én ezt elmondom nektek, lehet, hogy ti voltatok a kiadóm kedves I. rendű felperes neve, kedves R. De én nem azt vártam tőletek, hogy ti sz..... 9-én amikor elmegyek a házatokba, hogy átvegyek tőletek fél millió forintot ne akarjátok kifizetni a koncertes pénzemet. Egy. Kettő. Ne legyen az, hogy új megállapodás a szerződésünk legyen ugyebár, amikor én feltételekkel miért húztam el a lemezt. Nem gondolhattátok komolyan, hogy majd én lemezt adok a kezetekbe úgy, hogy én tudom, hogy még a saját koncertemen is azt mondjátok, hogy elmegyek 200 ezerért, közbe hamis szerződést dugtok a pocám alá és közbe több mint háromezrezer forintért van bevállalva, de erről ugyebár Sz. is tudna mesélni. Meséljek még nektek? Hogy hogy megráncigáltatok 9-én? Bezártatok a házba? Beszéljek? Mert beszélni fogok akkor innentől! Jó? Tehát ennyit szeretnék nektek válaszolni kedves barátaim, aki ugyanezt lehet fasza csaj, aki majd ugyanezt átélné, mint én. Úgyhogy engem csak ne ócsároljatok. Mert tudod mit? Isten igenis az égben van. Lehet, hogy kapok büntetést, lehet, hogy voltak rossz döntéseim, de meg fogom nektek mutatni, hogy igen! Büszkén, méltósággal végig csinálom ezt, nélkületek! Mert ilyen barátokra, ilyen munkatársakra nincs szükségem! Akik a pénzemből élnek és közben előadják, hogy ők engem mekkora sztárrá tettek. Hát nem! Egyesek éltek az én nevemből. Mert én igenis sokat dolgozom azért, a mai napig sokat teszek, hogy én itt legyek ahol. És igenis én írtam a dalokat. Tehát az, hogy ki mit bántalmazott és én vagyok a szavahihetetlen. Arról meséljenek inkább, hogy velem 9-én mit tettek a saját házaikba. Saját házukba mit tettek a X..... kerületbe! Jó? De majd nagyon szívesen kimutatom a rendőrségi papírokat, hiszen feljelentettem őket, ha még nem kapták volna meg. Az én fájdalmamat pedig csak én érzem. A családom érzi! Jó? Nem te! Nem ti! És nem érdekel, hogyan akartok lejáratni! Én nem címlap celeb akarok lenni! Látom te igen, a M.....-ba kellett volna jönni és tököcs csávnak lenni! Sziasztok!"

[17] A második videóüzenetben az alábbi közlést tette: „Na kedves barátaim, még annyit szeretnék így elmondani, de nem tudom, majd nemsokára posztolom, valamiért a N. M. rajongóoldalon nem tudtam, de már nem sokára posztolom. Vagy nem tudom már, hogy hol vagyok. Nagyon-nagyon ideges vagyok, hiszen J. élőbe' így annyira letaposott, hogy még

a saját cigányságát is megalázza. Tudod? Nézd testvérem! Amikor tavaly te felhívtál engem Á. P.-rel, B.-val, a volt hangmérnökünkkel, aki még szintén benne volt a csalafintaságba, hiszen köztudott, hogy hát igen drágán készültek azok a lemezek ugyebár éveken át, amit úgymond el tudatok titkolni több, mint milliós összegekbe, közbe a felét szépen levette, azt is megtudtam, a felperes neve. Meg egy-két műsorba úgy kerültem egyébként be azt is megtudtam, hogy anno annak idején nagyon-nagyon örültem és nagyon szerettem volna, tudjátok, egyre-egyre népszerűbb lenni és az álmaimat elérni. Hogy bekerüljek, mondjuk egy H.. a t....-ba. Tudjátok! Én azt sem tudom, kinek a zsebébe dugtam, de valószínűleg III. rendű felperes neve-nek, hiszen megtudtam, hogy engem felkértek, hogy szerepeljek egy H.. a t....-ba', én mégis félmillió forintot adtam oda valakinek. Minek akartál hozzám lejönni olyan nagy hirtelenjében a P.-vel? Az Á. P.-rel, a B.-val? Hm? Hogy elmondd azt, hogy III. rendű felperes neve mennyit húz le az én klipjeimen? Mennyivel húz le? Hogy mondjuk az én klipem megvan ötszázezerből, mondjuk, én meg odaadtam kétmilliót? Egyetlen egy klipre? Vagy arra, hogy azért csináljunk egyre több klipet akkor, mert hogy jön a Y.... pénz tavalyelőttől már elvileg, hozzám még nem ért el, az az igazság, mert állítólag le van tagadva minden amit én invesztáltam bele a klipjeimbe. Te mondtad el saját száddal és a P., hogy körülbelül mennyire minimumból meg tudják úszni, hiszen megállapodás van, hogyha hosszú távon együtt dolgoznak a videóklipeseikkel, akkor piti pénzből megcsinálják a klipeket. Én meg dugtam a milliókat a zsebetekbe! Mi? Én írtam a dalokat! Szinte az összesnek a 80-90%-át, több, mint 200 nótát írtam eddig gyerekek, ha hiszitek, ha nem. Tízéves korom óta. És akkor be kell jegyezni másokat, mondjuk, ugye? Háromfelé megy a jogdíj! Hát éves szinten elég súlyos milliók! Egyébként, hogy tudjátok! Azért, hogy én ne kapjam meg, ami nekem jár. Amiért én dolgozok. És még letagadjátok. És azt hazudjátok, hogy ti írtátok a dalokat? Hát komponálni nem tudtok, rímeket nem tud például a kedves felesége mondani. A kedves drága jó barátnőm, akibe annyira, de annyira megbíztam, hogy életemben nem voltam ilyen naiv és ezt köszönöm Sz.-nek, mert ő volt az aduász, hiszen még ő dugott a szemem elé hamis, de örülök, hogy még titeket is átvért a Sz. R.! A saját koncertemen százazrekkel lehúztatok! Amikor beteg voltam, mert ki tudja milyen bogyót adott nekem a drágalátos exmanagerem. Ugye? És majdnem tönkrementem. Már a halálomon voltam, a kórházból akartatok elcipeltetni engem, ugye? Négyszázazzerért mondjuk ki Cs.-ba. Oszt' közbe több, mint hatszázazzerért volt bevállalva a parti. Erről beszéljétek! Junior, te miről beszélés? Azért, mert te tényleg egy bábú vagy. Neked ezt mondja a R. Remélem, hogy most már kellőképpen megkapod a pénzedet, mert egyébként jár neked, nem tudom mi a fenének tisztellek, meg becsüllek én. Hát ezért? Hogy ellenem fordulj? Ki vagy te, hogy az én magánéletembe beleavatkozz? Arról beszélj, hogy minden sarkon áll egy nő! Neked. Állva vár. Tudod? Erről beszéljél inkább! Meg arról, hogy miért akartak téged a D.-ba dobni kedves testvérem! Arról, hogy amikor te a kisbabádnak, a gyerekednek gyógyszerért mentél milyen állapotba' voltál és honnan jöttél! Na, ezekről kell beszélned! Csak más mossa mindig a te szarodat. Hát ne haragudj! Lemegyünk ilyen színvonalra? Ennyire égetjük magunkat? Én nem akartam ezt, én nem akartam. Tudjátok? De remélem, remélem, hogy a jó Isten mindent lát, aztán visszakapjátok azt, amit ti tettetek velem kedves I. rendű felperes neve a saját házatokba', hogy engem még megráncigáltak, bezártatok és ordibáltak velem. De fel vagytok jelentve, gondolom megvan a papírotok is róla. És azért, mert az én barátaimat fenyegettétek, lejöttetek ide újságírókkal. Érted? Az én drága beteg anyámat is fel mertétek hívni és ordibálni vele! És minden buta primitív cigánynak lehordtátok. Igen! Romák vagyunk! Nem vagyunk buták, lehetek ti a nagy méltóságos vasziszdaszok. Nem érdekel, nem fogom ezt hagyni! Tudjátok? A gyerekem meg tudjátok mit? Az én szívemből szakad, de lehet, hogy jobb helyen van, sőt biztos, hogy jobb helyen van. Ne tudjál már többet, mint én, ne akarjál! Miért nem jöttél el a M...-ba? Nem voltál annyira fasza csávó, mint most? Mer' utasítást kaptál, hogy jelentkez be? Hm? Ezért kellett ez? Hogy holnap, meg holnapután meg most velünk foglalkozzon a

média! Én direkt nem akartam ebbe a cigánykodásba belemenni, ebbe az ócsárolásba. Próbáltam tisztelettel beszélni rólatok, amennyire tudtam. Akkor vegyé! példát most, hogy ki a cigány? Én a t.-i, vagy te a nagy b.-i csávó? Ha egyszer nem bírtam, már nem bírtam és megmondtam, fontos a munkám, de a legfőbb: a szeretteim. Én nem hagyom, hogy ez a gengszterizmus eluralkodjon, nem is fogom hagyni, és a Legfelsőbb Bíróságig is elmegyek. Mert ezt nem bírtam tovább. Jó? Egyébként meg nem most történt az, hogy már nincs velem az én anygalkám. És te ne merjél engem ócsárolni! Tudod? Magadról beszéljessél, magadról törölközőlopók! Oké? R.-ba! Aztán értetek kellett menni trógerkém! Na! Akartatok címlapot, ugye? Akkor majd most már a rendőrségi nyilatkozatot is odateszem. Rendben? Sziasztok! Ennyit szeretnék elmondani és elnézést szeretnék kérni mindenkitől, de nem hagyhatom, hogy engem, engem ócsároljanak, a szeretteimet. Akárkit. Tehát ezt méltatlannak tartom önmagunkhoz és viseld akkor te is a következményeit! Jó? Na! Sziasztok!”

[18] Válaszul az I. rendű felperes F..... portálján 20... d..... hó 1.. napján az alábbi közleményt (a továbbiakban: I. rendű felperesi közlemény) tették közzé: „I. rendű felperes neve közlemény – Tekintettel a tegnap elhangzott alperes neve élő bejelentkezésében megfogalmazott vádakra, úgy érezzük, hogy itt az ideje reagálni azokra. Szeretnénk tiszta vizet önteni a pohárba! Alperes neve az, aki minket állandóan megpróbál a nagy nyilvánosság előtt bemocskolni és besározni, hogy elterelje a figyelmet az átláthatóságról és elvetéléséről, kitalált egy újabb elképesztő koholmányt a I. rendű felperes neve ellen, az igazság a következő: Soha semmilyen pénzzel, őt idézve „lehúzva” nem volt, mivel a fellépéseknél ő veszi át a pénzt és együtt számoljuk ki a részesedéseket, szóval teljesen tisztában van az összegekkel, még ha akartuk volna akkor sem tudtuk volna becsapni, és az elmúlt 9 évben nem is volt soha elszámolási vita! Klipre soha nem adott át pénzt. Miből vett volna házat és luxusautót, ha le van „húzva” mi tíz éve ugyanabban a házban lakunk, látványos gyarapodás M.-nél van. M. volt az, aki jogtalanul a szerződés ellenére elkezdett olyan pénzeket követelni, melyek nem jártak neki, mi a jó viszony megőrzése miatt adtunk neki, ő ezt a videójában cáfolja, holott az úgynevezett felmondólevelében aláírásával és ügyvéd által elismeri. Soha senkivel elszámolási vitánk nem volt! 20... M.....ban, M. megpróbálta befolyásolni Á. P.-t és L.L. J.-t, hogy kérjenek a I. rendű felperes neve-től olyan pénzeket, amik nekik nem járnak, M. arra apellált, mivel III. rendű felperes neve édesapja halálos betegen kórházban feküdt, hogy engedékenyebb lesz és beletörődik ezen pénzek átadásába mivel meg van törve lelkileg. M. 30.-án III. rendű felperes neve édesapjának temetésén is, próbálta a két fent említett személyt a temetésen meggyőzni arról, hogy tegyék meg ezeket a lépéseket. Á..... 1.-jén: kiderült, hogy mire próbálja M. rávenni a munkatársakat, alperes neve mikor szembesítve lett ezekkel a dolgokkal, megbánást tanúsítva megígért mindent, mi hajlandóak voltunk fátályat borítani az egész dologra, de csak rosszabb lett! Az általa említett 20... a..... elsején történt állítólagos öngyilkossági kísérlete, azért történt, mivel kiderült számára egy telefonhívásból, hogy az a hölgy akivel együtt élt több mint 10 évig K. Sz. (nem melleleg az unokatestvére), aki vállalta M. számára a bérnyaságot, elvetélt, és ez teljesen kiborította őt. M., hogy állíthatsz olyat, hogy T. Sz., aki 15 évig melletted volt, mint co-menedzser téged „bogyókkal tömött”, mikor B vitamint kaptál tőle és borogatott, hogy megnyugodjál. Hová lett az emberséged? M. által említett 20... á..... 21.-én történt, ismét állítólagos öngyilkossága, szerelemféléstől és féltékenységtől történt, melyhez közünk megint csak nem volt, mi 23.-án lementünk segítségnyújtás céljából, erre több tanú is van, ott közöltük vele, hogy szeretnénk inkább szerződést bontani, mivel az albán megrendelővel elég komoly vita alakult ki, ő akkor ismét megígérte, hogy megváltozik az élete és nem lesz vele probléma. M., emlékszel rá? Ott álltunk az ajtó előtt, először be se mentünk a házba, mikor közöltük veled a fentieket, emlékszel rá mikor felmentünk a szobádba és az olyan volt mint egy csatatér és ott

nyugtattunk és öntöttük beléd a lelket? Hogy állíthatsz olyat, hogy mi téged presszionáltunk, ott is te ígérted meg, hogy minden megfog változni? Alperes neve 20.. nyarán, hogy leplezze nemi identitását és az állandó kérdéseket, hogy miért nincs gyermeke, előállt egy olyan képtelen ötlettel, hogy mondjuk azt a médiába, hogy ő terhes, mi kategorikusan elutasítottuk ezt. 20.. sz..... 9.-én, eljött hozzánk, amikor újra ezt a témát feszegette, olyan ötletekkel fűszerezve, hogy díszlethasat felköt és januártól segítsünk eltűnni a nyilvánosság elől, és ha minden jól megy egy béranya megtermékenyítése kapcsán, hogy ő gyermeket szülne, később előállna a gyermekkel, hogy az az övé, így többé nem lenne feszegetve a nemi identitása, és hogy miért nincs még gyermeke. Meggyalázod az anyaság szentségét, egy országot tétlél bolonddá és csaptál be! Mi nem fogvatartottuk, kb. 6 perces ittlét után, kiutasítottuk házunkból, és ő utána kettő fellépést megcsinált aznap, plusz másnap ötöt, ezáltal ismét csak ellent mond annak az állításának, hogy fogva lett volna tartva. M., azért hogy te a kamu terhességedről, és a kamu elvetésésedről eltereld a figyelmet, ilyen kemény vadakkal illeltsz minket, az túlmegy minden határon, a megfelelő jogi lépéseket az ügyvédünk megtette! Mivel ok és okozat van, és összefüggés a terhességed, elvetélésed, és a mi megvádolásunk között, ezért felszólítunk, hogy vagy a terhességről vagy a elvetelésről, mutass be bármilyen hivatalos iratot (egy jó tanács: a megyei kórházban lévő kapcsolatodat ne használd, mert már felfigyeltek rá!) a terhességedből mint közszereplő, te csináltál közügyet és te voltál az „lehúztak” téged pénzzel, számunkra az nem új keletű információ, mivel 20..-ben, mikor azért jöttél hozzánk, elég sűrűn, hogy adjunk ki, akkor is hasonló mesével álltál elő, csak akkor az előző kiadódát vádoltad ezzel, csak annyi volt a különbség, hogy autóban voltál fogva tartva, de az E....s történet megmaradt és sz.-ről beszéltél, nem Cs.-ről! Ez neked egy visszatérő vesszőparipád! Állj elő bizonyítékokkal, vagy ismerd be, hogy megint csak hamisan vádaskodtál! Mi nagyrészt roma művészeket adunk ki, pont azért, hogy a romaság megítélését jobbra tegyük, M. te egy nagy csalódás vagy számunkra! Ne élj vissza a népszerűségeddel, ne próbáld manipulálni a nagyközönséget a hazugságaiddal és vállald fel önmagad és a tetteidet!”

[19] 2016. december hó 16. napján a B.....hu internetes portálon cikk jelent meg az alábbi címmel: „N. M. elárulta: emiatt vetélt el!” A cikk szövege szerint: „B..... – szívszorító hírt közölt N. M.: a múlt hónapban elvesztette kisbabáját. Az énekesnő erről a közösségi oldalon adott hírt, angyalkák között égő mécsesről posztolt képet, amelyhez odaírta: így emlékezik meg sem született gyermekére. A szomorú bejelentés után azonban kitört a háború: a közösségi oldalán kifakadó L.L. J. szerint az énekesnő hazudott már a terhességről is, míg a mulatóshercegnő ezt kikéri magának. - M. hazudik a veteléséről! Minden, amit eddig mondott, csak egy jól megtervezett színjáték volt. Pedig ez egy szent dolog, azon nők és párok mellett emeltem fel a szavam, akik babára vágynak, de nem élhetik át a gyermekvállalás örömeit. Borzasztóan ki vagyok rá akadva, ne csináljon mindenkiből hülyét – fakadt ki a B.....-nek J., aki jelenleg is annál a kiadónál dolgozik, amellyel N. pereskedik. Tény, amikor az énekesnő szeptemberben bejelentette, gyermeket vár, már akkor sokan kételkedtek, kétségbe vonták szavai igazságtartalmát. N. végig kitartott várandóssága mellett, igazát a babáról készült ultrahangfelvétellel próbálta igazolni. - Nagy vágyam volt, hogy anya lehessen, de kellett hozzá a biztos társ és persze az is, hogy elérjem azt álmomat, karriert építsek mint énekesnő – mesélte a B...-nek akkor M., aki szerint a támadások, a viták, a volt menedzserével, III. rendű felperes neve-tel kezdett pereskedés okozta stressz miatt veszítette el a babáját. - Az orvosom szerint ez az egész ügy biztos, hogy hozzájárult ahhoz, hogy elvetéltem. Sajnálom, hogy idáig fajultak a dolgok, és a családom, a szerettem ki voltak téve ennek – sóhajtott az énekesnő, aki most a gyászával szeretne foglalkozni, és állítja, megviselte gyermeke elvesztése. - Pszichiáterhez járok, hogy feldolgozzam a veszteségemet.”

[20] Ugyancsak 20... d..... 1.. napján a B....O.... internetes portálon jelent meg cikk az alábbi címmel: „Pszichiáter kezeli a kiborult N. M.-t”. A cikk szövege szerint: „Állítása szerint elvesztette gyermekét, L. L. J.... pedig nyilvánosan vádolta meg: nem is volt terhes. N. M. a B...-nak elmondta, hogy szakember segítségét kérte. Kiborult a bili: N. M. megosztott egy képet, amellyel arra utalt, elvesztette gyermekét. Zenésztársa, L. L. J. annyira felháborodott, hogy percekkel később élő videóval jelentkezett, és azt állította, M. hazudik. Sosem volt terhes, ráadásul köztudott, hogy egy lánnyal boldog hosszú ideje. Állítólag ő 18 éves és nagyon szép. M. nem késlekedett, szintén videóban reagált. Babájával, párjával kapcsolatban nem volt túl bőbeszédű, de azt állította, volt menedzsere milliókkal rövidítette meg, sőt utolsó találkozásukkor fogva tartotta és bántalmazta őt, ezért feljelentést is tett. A B... utánanézett: feltehetően a mulatós énekesnő valóban a hatóságok segítségét kérte, rendőrségi nyomozás mégsem indult. A zsaruk ugyanis megkeresésünkre közölték: „az ügyben rendőrségi hatáskörbe tartozó bűncselekmény gyanúja nem merült fel”. Így magánvádas eljárásként a bíróságon próbálhatja bizonyítani, hogy valóban bűncselekményt követtek el a sérelmére. Mindeközben az elmúlt nap történései olyannyira megviselték M.-t, hogy csütörtökön is segítségre szorult. Erről ő maga nyilatkozott a B...-nak. - Az én kisbabám már egy hónapja nincs velem, csak most tudtam erőt venni magamon, hogy egy kép formájában tudassam a rajongókkal, mi történt – vágott bele történetébe M. - Azóta pszichiátriai segítségre van szükségem, hogy feldolgozzam a történeteket, meg a rengeteg támadást, amit közben kapok a volt menedzsmentemtől, ahová L. L. J. is tartozik. Mostani lenéző, ócsároló kijelentéseit már nem hagyhattam szó nélkül és a fejlemények annyira megviseltek, hogy tegnap soron kívül el kellett mennem pszichiátriai kezelésre – panaszkolta az énekesnő. N. M. azt gyanítja, hogy a mostani támadással próbálják elterelni a figyelmet arról, hogy a nyilvánosságra kerülhetnek közös dolgaik. - Én meglebegtettem nekik, hogy nyilvánosságra hozom a mocskos ügyeiket, hogy húztak le éveken át. Soha nem mehettem egyedül még egy tévéműsor felvételére sem, nehogy kapcsolatokra tegyek szert, vagy valahonnan informálódjak arról, hogy tulajdonképpen milyen összegeket kérnek el értem. Soha nem hagyták, hogy a saját fellépti díjamat én vegyem át koncertjeim után, azzal az ürüggyel, hogy imidzsromboló, ha a művész személyesen veszi át a gázsit. Ezért bízták a turnémenedzseremre, aki ezt intézte. Szerintem ez azért volt, mert valószínűleg hamis szerződéseket tettek a szemem elé. J.-ral egy évvel ezelőtt közösen akartuk ott hagyni a menedzserirodát, csak ő visszalépett, félt kiállni magáért. Sz..... 9-én elmentem a menedzser lakásába, hogy új szerződést írjunk alá. Ott viszont nagyon eldurvult a vitánk, csúnyán ordítottak velem, bezártak az egyik szobába, sőt úgy megszorongattak, hogy napok múltán is csupa lila folt volt a testen, Erről látéletet is vetettem, és feljelentést tettem ellenük – mondta a B.-nak M.”

[21] A néhai II. rendű felperes a per során az alábbi nyilatkozatot tette a 2017. április 5. napján megtartott elsőfokú tárgyaláson: „Az ügyszökhöz hozzátartozik, hogy 20... július végén az alperes L.-n vett részt fellépésként egy H. L. nevezetű, akkor 16 éves lány születésnapján. Előtte 10 éven keresztül K. Sz.-val élt együtt élettársi kapcsolatban, aki egyébként az unokatestvére. Azonban ezen a születésnapi rendezvényen H. L.-val bensőséges kapcsolatba került és lényegében azt lehet mondani, hogy egy szerelmi háromszög alakult ki az alperes, K. Sz. és H. L. között. Mint később megtudtuk az alperes és K. Sz. között egy olyan megállapodás jött létre, hogy K. Sz. mint béranya fogja kihordani az alperes gyermekét, én pontosan a részletekre nem tudok nyilatkozni, hogy hogyan került volna megtermékenyítésre. Hangsúlyozom, hogy K. Sz. elmondásából tudom, hogy már másodjára volt megtermékenyítve, mert első alkalommal elvetélt, azonban az alperes elmondása szerint

másodjára már valóban nem történt beavatkozás, csak a pénzt vették el és internetről töltötték le egy ultrahang képet annak alátámasztására, minthogyha K. Sz. az ő gyermekével lenne terhes”. A néhai II. rendű felperes tárgyaláson tett nyilatkozata alapján sajtóbeszámoló is készült.

[22] Az I. és II. felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság állapítsa meg: az alperes megsértette az I. rendű felperes jóhírnévhez fűződő, míg a II. rendű felperes jóhírnévhez és becsülethez fűződő személyiségi jogát:

- az első és második videóüzenetben tett alábbi közlésekkel:

1. „igen drágán készültek azok a lemezek éveken át (...) a felét szépen levette a I. rendű felperes neve”,
2. „azt sem tudom, kinek a zsebébe dugtam, de valószínűleg III. rendű felperes neve-nek (...) egy H.. a t.....-ra fél millió forintot adtam oda valakinek”,
3. „III. rendű felpere neve mennyit húz le az én klipjeimen (...) az én klipem meg van ötszázezerből, én meg odaadtam kétmilliót egyetlenegy klipre”,
4. „jön a Y.... pénz, de hozzám még nem ért el”,
5. „le van tagadva minden, amit én investáltam a klipjeimbe”,
6. „megállapodás van, hogy piti pénzekből megcsinálják a klipeket én meg dugtam a zsebetekbe a milliókat”,
7. „én írtam a dalokat, szinte az összesnek a 80-90%-át és akkor be kell jegyezni másokat, háromfelé megy a jogdíj”,
8. „azért, hogy én ne kapjam meg, ami nekem jár, amiért én dolgozom”,
9. „azt hazudjátok, hogy ti írtátok a dalokat”,
10. „a saját koncertemen százezrekkel lehúztatok”,
11. „beteg voltam, mert ki tudja milyen bogyót adott nekem a drágalátos exmenedzserem”,
12. „amit ti tettetek velem, kedves I. rendű felperes neve , a saját házatokban, ráncigáltatok bezártatok, és ordibáltatok velem, de fel vagytok jelentve”,
13. „az én barátaimat fenyegettétek, lejöttetek ide újságírókkal, az én drága beteg anyámat is fel mertétek hívni és ordibálni vele és minden buta primitív cigánynak lehordtátok”,
14. „nem hagyom, hogy ez a gengszterizmus eluralkodjon”,
15. „nem akarjátok kifizetni a koncertes pénzemet”,
16. „nem gondoljátok komolyan, hogy lemezt adok a kezetekbe, úgy, hogy a saját koncertemre azt mondjátok, hogy elmegyek 200 000-ért, közben hamis szerződést dugtok az orrom alá, s több, mint 300 000-ért van bevállalva”,

- a 2016. december hó 16. napján a B.....hu-n megjelent cikkben tett azon nyilatkozatával, hogy a „III. rendű felperes neve-tel kezdett pereskedés miatt veszítette el a babáját”,

- a 2016. december hó 16. napján a B...O....-nak adott nyilatkozatában rögzített alábbi közlésekkel:

1. „volt menedzsere milliókkal rövidítette meg, s még utolsó találkozásukkor fogva tartotta és bántalmazta őt, ezért feljelentést is tett”,
2. „szeptember 9-én elmentem a menedzser lakásába, hogy új szerződést írjunk alá. Ott viszont nagyon eldurvult a vitánk, csúnyán ordítottak velem, bezártak az egyik szobába, sőt úgy meg szorongattak, hogy napok múltán is csupa lila volt a testem. Erről látteleletet vetettem, és feljelentést tettem ellenük”.

Emellett mindketten 500 000 Ft sérelemdíj megfizetésére kérték kötelezni, továbbá elégtétel adására is akként, hogy az alperes az általuk megfogalmazott bocsánatkérést tegye közzé a F.....-oldalán, a nyilvánosság számára korlátozás nélkül elérhető élő bejelentkezés (videóüzenet) formájában – amelyet a közzétételre szolgáló F..... oldal fennállásig, de minimum egy évig fenntart –, továbbá a B....hu és B....O....hu részére írásban megküldött nyilatkozattal. Hivatkozásuk szerint az alperes az idézett kijelentéseivel megsértette a személyhez fűződő jogait.

[23] Az alperes ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását, mivel hivatkozása szerint nem követett el jogsértést.

[24] Az alperes viszontkeresetében kérte annak megállapítását, hogy az I. rendű felperes és a néhai II. rendű felperesek megsértették a jóhírnévhez és becsülethez fűződő személyiségi jogát az I. rendű felperesi közleményben tett alábbi közlésekkel:

1. „Alpers neve az álterhességéről és elvetéséről kitalált egy újabb elképesztő koholmányt a I. rendű felperes neve ellen”,
2. „ az a hölgy, akivel együtt élt több, mint 10 évig K. Sz. (nem melleleg az unokatestvére)”,
3. „Alperes neve 20... nyarán, hogy leplezze nemi identitását és az állandó kérdéseket, hogy miért nincs gyermeke, előállt egy olyan képtelen ötlettel, hogy mondjuk azt a médiában, hogy ő terhes, mi kategorikusan elutasítottuk azt”,
4. „20... sz..... hó 9-én eljött hozzánk, amikor újra ezt a témát feszegette, olyan ötletekkel fűszerezve, hogy díszlethasat felköt és januártól segítsünk eltűnni a nyilvánosság elől, és ha minden jól megy egy béranya megtermékenyítése kapcsán, hogy ő gyermeket szülne, később előállna a gyermekkel, hogy az az övé”,
5. „Meggyalázod az anyaság szentségét, egy országot tettél bolonddá és csaptál be!”,
6. „a kamu terhességedről, és a kamu elvetélésedről eltereld a figyelmet”,
7. „felszólítunk, hogy a terhességről vagy az elvetésről, mutass be bármilyen hivatalos iratot”,
8. „Ne élj vissza a népszerűségeddel, ne próbáld manipulálni a nagyközönséget a hazugságaiddal és vállald fel önmagad és a tetteidet!”.

Emellett annak megállapítását is kérte, hogy a néhai II. rendű felperes megsértette a jóhírnévhez és becsülethez fűződő személyiségi jogát a 2017. április hó 5. napján tartott elsőfokú tárgyaláson tett azon közlésével, hogy „leszbikus kapcsolatban élt K. Sz.-val és H. L.-val”.

Továbbá 1 000 000 Ft sérelemdíj egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az I. rendű és a néhai II. rendű felpereseket. Hivatkozása szerint a felperesek az idézett közlésekkel megsértették a jóhírnévhez és becsülethez fűződő személyiségi jogát.

[25] Az I. rendű és a néhai II. rendű felperesek ellenkérelmükben kérték a viszontkereset elutasítását, hivatkozva arra, hogy nem sértették meg az alperes személyiségi jogait.

[26] Az elsőfokú bíróság a 10.P.22.565/2016/58. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes a B....o....hu 20... d..... hó 1.. napján megjelent cikkében tett közlésében

valótlanul állította, hogy „sz..... 9-én a menedzser lakásában, nagyon eldurvult a vitánk, csúnyán ordítottak velem, bezártak az egyik szobába, sőt úgy megszorongattak, hogy napok múltán is csupa lila volt a testem”, és ezzel megsértette a II. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a II. rendű felperesnek 500 000 Ft-ot, valamint juttasson el a B...o.....hu részére egy közleményt olyan tartalommal, amelyben elismeri, hogy a fenti valótlan tényállításával megsértette a II. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Ezt meghaladóan elutasította az I. és II. rendű felperesek keresetét. Megállapította továbbá, hogy az I. rendű felperes a hivatalos F..... portálján 20... d..... hó 1.. napján közzétett közlemény azon közléseivel, amely szerint: „alperes neve az átláthatóságról és elvetéséről kitalált egy újabb elképesztő koholmányt a I. rendű felperes neve ellen”; „az a hölgy, akivel együtt élt több, mint 10 évig K. Sz. (nem mellesleg az unokatestvére)”; „alperes neve 20... nyarán, hogy leplezze nemi identitását és az állandó kérdéseket, hogy miért nincs gyermeke, előállt egy olyan képtelen ötlettel, hogy mondjuk azt a médiában, hogy ő terhes, mi kategorikusan elutasítottuk azt”; „20... sz..... hó 9-én eljött hozzánk, amikor újra ezt a témát feszegette, olyan ötletekkel fűszerezve, hogy díszlethasat felköt és januártól segítségünk eltűnni a nyilvánosság elől, és ha minden jól megy egy béranya megtermékenyítése kapcsán, hogy ő gyermeket szülne, később előállna a gyermekkel, hogy az az övé”; „Meggyalázod az anyaság szentségét, egy országot tettél bolonddá és csaptál bel!”; „a kamu terhességedről, és a kamu elvetelésedről eltereld a figyelmet”; „felszólítunk, hogy a terhességről vagy az elvetésről, mutass be bármilyen hivatalos iratot”; „Ne élj vissza a népszerűségeddel, ne próbáld manipulálni a nagyközönséget a hazugságaiddal és vállald fel önmagad és a tetteidet!” - megsértette az alperes emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát. Kötelezte az I. rendű felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 500 000 Ft-ot. Ezt meghaladóan elutasította a viszontkeresetet. Kötelezte az alperest 30 000 Ft perköltség II. rendű felperes javára történő megfizetésére, és megállapította, hogy a felek maguk viselik ezt meghaladó költségeiket. Személyenként 30 000 Ft eljárási illeték megfizetésére kötelezte az I. rendű felperest és az alperest.

[27] A felek fellebbezése folytán eljáró ítéltábla a Pf.I.20.449/2018/6. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét – a fellebbezési kérelem, illetőleg a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül – hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Megállapította, hogy másodfokú perköltségként az I-II. rendű felperesek oldalán 12 700 Ft, az alperes oldalán 10 000 Ft merült fel, míg a feljegyzett fellebbezési illeték 192 000 Ft (a továbbiakban: hatályon kívül helyező végzés). A hatályon kívül helyező végzés indokolása szerint az alperesi videoüzenetek közül kizárólag a 11. számú tétel nem vonatkozott az I. rendű és a néhai II. rendű felperesekre, a továbbiak azonban beazonosíthatóan igen, és azok közül kizárólag a videoüzenetek 14. számú („gengszterizmus”), továbbá a B.....hu-n megjelent közlés minősül véleménynyilvánításnak („pereskedés” hatása), míg a keresettel támadott többi közlés tényállítás. A viszontkereset tárgyát képező I. rendű felperesi közlemény pedig a szöveg egységét és a személyiségi jogi perek magánautonómiába való beavatkozásának határait is tekintve részben arra vonatkozó, a perben bizonyítható tényállítás, hogy az alperes a terhességével és vetelésével összefüggésben koholmány gyártására kérte fel a felpereseket, míg a közlemény további része az I. rendű felperes véleményét tartalmazza. Mindezek alapján (rögzítve, hogy a feleket megilleti az ellenbizonyítás is) az ítéltábla részletezte a felek bizonyítási kötelezettségét, és az elsőfokú eljárás annak megfelelő megismétlését írta elő.

[28] Az I. rendű felperes, illetőleg a megismételt eljárás során elhunyt néhai II. rendű felperes jogutódjaként a III. rendű felperes azzal tartották fenn kereseti kérelmüket a

megismételt eljárás során, hogy a III. rendű felperes annak megállapítását kérte, hogy az alperes a néhai II. rendű felperes emlékét sértette meg.

[29] Az alperes fenntartotta viszontkeresetét, másodlagosan pedig hivatkozott az emberi méltóságának megsértésére is.

[30] A felek ellenkérelmükben változatlanul kérték az ellenérdekű fél keresetének/viszontkeresetének elutasítását és perköltségükben történő marasztalását.

[31] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy az alperes az első és második videóüzenetekben tett azon valótlan tartalmú tényállításaival, hogy

- „igen drágán készültek azok a lemezek éveken át (...) a felét szépen levette a I. rendű felperes neve”,
- „azt sem tudom, kinek a zsebébe dugtam, de valószínűleg III. rendű felperes neve-nek (...) egy H.. a t....-ra fél millió forintot adtam oda valakinek”,
- „III. rendű felperes neve mennyit húz le az én klipjeimen (...) az én klipem megvan ötszázezerből, én meg odaadtam kétmilliót egyetlenegy klipre”,
- „jön a Y..... pénz, de hozzám még nem ért el”,
- „megállapodás van, hogy piti pénzekből megcsinálják a klipeket, én meg dugtam a zsebetekbe a milliókat”,
- „én írtam a dalokat, szinte az összesnek a 80-90 %-át és akkor be kell jegyezni másokat, háromfelé megy a jogdíj”,
- „azt hazudjátok, hogy ti írtátok a dalokat”,
- „amit ti tettetek velem, kedves I. rendű felperes neve, a saját házatokban, ráncigáltatok bezártatok, és ordibáltatok velem”,
- „az én barátaimat fenyegettétek, lejöttetek ide újságírókkal, az én drága beteg anyámat is fel mertétek hívni és ordibálni vele és minden buta primitív cigánynak lehordtátok”, megsértette az I. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát; továbbá ezen tényállításokkal, valamint azon nyilatkozatával, amely szerint
- „nem hagyom, hogy ez a gengszterizmus eluralkodjon”, megsértette a néhai II. rendű felperes emlékét.

Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt a hivatalos F..... oldalán, a nyilvánosság számára korlátozás nélkül legalább egy évig elérhető videóüzenetet tegyen közzé olyan tartalommal, amelyben elismeri, hogy a fenti valótlan tényállításaival és nyilatkozatával megsértette az I. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát és a néhai II. rendű felperes emlékét.

Megállapította, hogy az alperes a B...O.....hu 20... d..... hó 1.-i cikkében megjelent valótlan tartalmú tényállításaival, amely szerint „volt menedzsere milliókkal rövidítette meg, s még utolsó találkozásukkor fogva tartotta és bántalmazta őt”, továbbá „sz..... 9-én elmentem a menedzser lakásába, hogy új szerződést írjunk alá. Ott viszont nagyon eldurvult a vitánk, csúnyán ordítottak velem, bezártak az egyik szobába, sőt úgy megszorongattak, hogy napok múltán is csupa lila volt a testem” - megsértette az I. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát és a néhai II. rendű felperes emlékét.

Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt a B...O.....hu részére juttasson el közleményt olyan tartalommal, amelyben elismeri, hogy a fenti valótlan tényállításaival megsértette az I. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát és a néhai II. rendű felperes emlékét.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az I. és III. rendű felpereseknek személyenként 500 000 Ft-ot, továbbá az I. rendű felperesnek 618 200 Ft perköltséget.

Ezt meghaladóan elutasította a keresetet, továbbá elutasította a viszontkeresetet.

Megállapította, hogy az alperes maga viseli költségeit, ugyanakkor kötelezte, hogy fizessen meg az államnak 252 000 Ft eljárási illetéket.

[32] Az ítélet indokolásában előre bocsátotta, hogy szükségtelen volt a tárgyalás felfüggesztése a 2016. szeptember 9-én történnel kapcsolatban indult büntetőeljárás jogerős befejezéséig, de a felek szerződésének teljesítésével kapcsolatban a Fővárosi Törvényszék 25.P.20.253/2017. számon folyamatban lévő per jogerős befejezéséig is.

[33] Ezt követően idézte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:45. §-ának (1) és (2), továbbá 2:50. §-ának (1) bekezdéseit, majd ismertette a becsülethez és a jóhírnévhez való jogok megsértésével, illetőleg azok elhatárolásával kapcsolatos bírói gyakorlatot.

[34] Figyelemmel a hatályon kívül helyező végzésben foglaltakra is arra a megállapításra jutott, hogy az alperes az első és második videóüzenetekben tett tényállításai közül az 5., 8., 10., 15. és 16. számú közlések esetében tett eleget bizonyítási kötelezettségének, míg a 11. számú közlés nem a felperesekre vonatkozott. Ezek indokolása körében kitért arra is, hogy H. L. tanúvallomása alátámasztotta az alperes előadását, hogy két klip elkészítéséhez anyagilag is hozzájárult, aki azonban nem volt elfogulatlan az alperessel fennálló baráti kapcsolata miatt; azonban a vallomásából nyerhető bizonyítékok olyan mértékben elfogadhatóak a tényállítás megállapítása során, amennyiben a perben rendelkezésre állnak olyan egyéb bizonyítékok is, amelyek objektív bizonyítéknak minősülnek (az elsőfokú bíróság pedig a klipekhez való anyagi hozzájárulás körében ilyennek tekintette T. Sz. vallomását).

[35] Az alperes azonban nem tett eleget a videóüzenetekben foglalt további közlések körében őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek.

[36] A videóüzenetek 1. és 2. számú tételei körében semmilyen bizonyíték nem támasztotta alá az alperes nyilatkozatát.

[37] A 3. számú tétel esetében a személyes nyilatkozata szerint sem adott át (ráadásul 2 klipre) csak összesen 1 400 000 Ft-ot, de azt sem bizonyította, hogy egy klip elkészül 500 000 Ft-ból.

[38] A 4. számú tétel körében az alperes is elismerte, hogy egy szerződéstervezet szerint lett volna jogosult a Y..... által folyósított járandóságra, amely mellett nincs jelentősége, hogy mekkora (a Fővárosi Törvényszék előtt folyamatban lévő ügyben a szakértő által becsült) összeg folyt be az I. rendű felpereshez.

[39] A 6. számú közlést sem bizonyította az alperes, de kiemelte, hogy az alperes nyilatkozatának (körülbelül 200-300 000 Ft-ból, végül 400-600 000 Ft-ból készül egy klip) alátámasztására nem csatolta be azokat a számlákat, amelyekre a Fővárosi Törvényszék előtti perben az igazságügyi szakértő a szakvéleményének 19-20. oldalán tett megállapításait alapította, ugyanakkor már amiatt ellentmondásos volt az alperes nyilatkozata, hogy a szakértői vélemény 20. oldalán rögzítettek szerint a „Jó a stílusom” című szám klipje a számlák szerint 2 480 316 Ft-ba került, amelyhez az alperes saját bevallása szerint nem többet, mint 1 200 000 Ft-ot adott át.

[40] A 7. és 9. számú tényállítások körében az alperes nem bizonyította az A.-hoz bejelentett szerzői aránnyal szemben megfogalmazott közléseit, de a néhai II. rendű felperes és házastársa még az általa kihallgatni kért G. Z. és L. A. tanúvallomása szerint is részt vettek a dalok elkészítésében.

[41] A videóüzenetek 12. számú tétele és a B...O....hu-n megjelent közlés 1. tételének második fordulata és 2. tételének második fordulata kapcsán nem bizonyította, hogy a néhai II. rendű felperes vagy az I. rendű felperes más közreműködője sértette a testi épségét és korlátozta személyi szabadságát. Tanúként hallgatta ki az alperest 2016. szeptember 9-én a néhai II. rendű felperes házához kísérő G. Z.-t, L. A.-t, Á. P.-t, R. L.-t és H. L.-t. Egyezően adták elő, hogy nem kísérték be a házba az alperest, a kocsiban/a kocsi mellett állva várakoztak. Egybehangzó vallomásuk szerint az alperes 10-15 percig lehetett bent a lakásban, ahonnan veszekedés, hangos szóváltás hallatszott ki. G. Z. vallomása szerint az alperes kérdésére mindössze annyit felelt, hogy az alperes veszekedett a felperesekkel, de azt nem mondta, hogy mi volt a vita tárgya, és mentek tovább a koncertre. L. A. vallomása szerint az alperes a vállát fájlalta amikor kijött, és feldúlt állapotában a jobb kezével fogta a bal vállát. Ehhez képest R. L. úgy nyilatkozott, hogy az alperes a jobb karját fogta a lakásból kijöve, amelyen ujjnyomok voltak láthatók. H. L. pedig tanúként azt adta elő, hogy obszcén kifejezéseket hallottak, azt ordibálták az alperesnek, hogy „leszbikus cigány kurva”, miután pedig kijött, felhívta a menedzserét, T. Sz.-t és telefonon számolt be neki a történésekről. Innen hallották, ahogy az alperes elmondta, hogy a házban volt Sz. K. R., a néhai II. rendű felperes és középső gyermekük, L. Zs., akik az iroda helyiségben tartották bezárva, de a kulcsot nem vették ki, megszorongatták a karját: az alperes a jobb felkarját fájlalta. Az elsőfokú bíróság ellentmondásként értékelte, hogy G. Z., L. A. és R. L. csupán azt említették vallomásaikban, hogy az alperes dulakodásról számolt be, amelyhez képest H. L. nagyon részletesen számolt be a történésekről, mint amit az alperes és T. Sz. telefonbeszélgetéséből kihallott. Velük szemben K. G. tanúként arról számolt be, hogy maga is jelen volt a lakásban, és bár az alperes és a néhai II. rendű felperes külön szobába vonultak, ezért csak szófoszlányokat hallott, veszekedés vagy dulakodás nyomait nem tapasztalta. Az elsőfokú bíróság az alperes indítványára beszerezte a büntetőeljárás anyagából a N. Ú. Sz. Zrt. által megküldött autópályainformációkat, valamint a T. M. Zrt. részéről megküldött cellainformáció adatokat, amelyek olyan közvetett bizonyítékok, amelyek nem alkalmasak az időpontok megállapítására, jelen perben pedig nem erre vonatkozott az alperes közlése, a néhai II. rendű felperes otthonában történetekre nem tartalmaztak értékelhető bizonyítékot. Bár a néhai II. rendű felperes és az alperes is csatolt poligráfus véleményt, azt csupán okirati bizonyítékként lehetett figyelembe venni, és együtt értékelni a további bizonyítékokkal.

[42] A videóüzenet 13. számú tétele körében kizárólag H. L. tanúvallomása támasztotta alá az alperes nyilatkozatát, aki azonban elfogult volt, ezért más objektív bizonyíték hiányában az alperes e tényállításának valóságtartalmát sem bizonyította.

[43] A videóüzenet 14. számú tétele pedig kimeríti a becsülethez való jog megsértését, mivel az adott szóhasználat kifejezetten bántó és sértő a néhai II. rendű felperesre nézve. Annak látszatát kelti, hogy a néhai II. rendű felperes a vele szerződéses jogviszonyban lévők sérelmére bűncselekményeket követ el (elsősorban vagyoni, pénzügyi jellegűeket). Továbbá e közlést nem lehet kiragadni, és nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a videóüzenetben ezt megelőzően épp arról beszélt, hogy fogva tartották, ordibáltak vele és bántalmazták, emellett zaklatták a családját és barátait. Ezek egyenként is alkalmasak bűncselekmények elkövetésének megállapíthatóságára, így alkalmas arra, hogy a társadalomban a néhai II. rendű felperessel szemben olyan vélemény alakuljon ki, amely kifejezetten bántó és sértő.

[44] A perben nem volt vitás, hogy az alperes közszereplőnek minősül, ezért az egységes bírói gyakorlat alapján véleménynyilvánítás esetén a közszereplőknél magasabb az a toleranciaküszöb, amit el kell viselnie. Ezzel szemben a néhai II. rendű felperes és házastársa azért, mert több klipben is szerepeltek statisztaként, nem minősülnek olyan közszereplőnek, ami alapján a velük szemben támasztott magasabb elvárhatósági mérce megfogalmazható lenne. Tény azonban, hogy a néhai II. rendű felperes rendszeres kapcsolatot ápol a sajtó képviselőivel, amelyre tanúkénti meghallgatása során Sz. B. is nyilatkozott, de ugyanez állapítható meg a B...hu internetes portálon 2016. december 16-án megjelent újságcikkből. Így, ha nem is közszereplő, maga is rendszeresen kifejtette véleményét a sajtó nyilvánossága előtt az alperesről és az alperessel fennálló viszonyáról. Mindezeket is mérlegelve, az alperes kijelentése alkalmas a becsülethez való jog megsértésének megállapítására, a jogutódlásra figyelemmel pedig a néhai II. rendű felperes emlékének megsértésére.

[45] Bár az alperes eleget tett bizonyítási kötelezettségének a videóüzenetek 8., 10., 15. és 16. számú tételei körében, a B..O....hu-n 20... d..... 1.. napján megjelent cikk 1. tételének első fordulataival és 2. tételének első fordulataival kapcsolatban nem bizonyította, hogy a felperesek több millió forinttal „rövidítették” volna meg.

[46] Nem találta alaposnak azonban a B....hu internetes portálon megjelent cikkben sérelmezett közlést, mert az az alperes véleménye volt, amely legfeljebb a néhai II. rendű felperes szubjektív érdeksérelmét alapozhatta meg.

[47] Mivel túlnyomórészt alaposnak találta a felperesek megállapításra vonatkozó kereseti kérelmét, nem tartotta eltúlzottnak az általuk 500-500 000 Ft összegben megjelölt sérelemdíjat. Ezzel kapcsolatban figyelemmel volt a Ptk. elsőfokú ítéletben ismertetett 2:52. §-ának (1) és (3) bekezdéseire, amelyek alapján megállapítható, hogy egyszeri jogsértésről van szó, hiszen ezen eseményekre vonatkozó további alperesi közlés tekintetében a jogsértést megállapítani nem lehetett. A jogsértés az alperes szándékos magatartásának eredményeként valósult meg, az ilyen típusú nyilatkozat pedig különösen alkalmas a sértett társadalomban betöltött szerepének hátrányos megítélésére, ugyanis nem mellőzhető annak figyelembevétele, hogy a néhai II. rendű felperes könnyűzenei tehetségek felkarolásával, menedzselésével foglalkozott, ahol különösen nagy jelentősége van a bizalmi viszonnak. Az

ilyen típusú foglalkozások esetén minden esetben indokolt a sérelemdíj alkalmazása. Ezt meghaladóan pedig a felperesek L. L. Cs. tanúvallomásával alátámasztották azokat a hátrányokat (egészségkárosodás, további szerződések hiánya) is, amelyek okozati összefüggésben állnak az alperes által elkövetett jogsértéssel.

[48] A jogsértés objektív szankciói kapcsán idézte a Ptk. 2:51. §-a (1) bekezdésének a) és c) pontjait, az elégtétel adásával összefüggésben pedig kiemelte, hogy az csak akkor töltheti be jóvátételi funkcióját, ha ugyanazt a nyilvánosságot éri el, amely előtt a jogsértés megtörtént. Ezért a bíróság elrendelheti, hogy az elégtétel adására nyilatkozattal vagy más megfelelő módon a nyilvánosság előtt kerüljön sor. Az elégtétel nyújtás tartalmáról a bíróságnak kell rendelkeznie, ezért az elégtétel szövegét az ítélet rendelkező részébe kell foglalni. Az elégtételadás keretében a sérelmet szenvedett személy erkölcsi jóvátételt, általában olyan tartalmú nyilatkozat közzétételét kérheti, amely a jogsértés megtörténtét tudatosítja azzal a személyi körrel, amely előtt a sérelem érte. Ha a jogsértés sajtóközlemény útján történik, az elégtétel nyújtását szolgáló közleménynek is a jogsértő sajtóközleménnyel azonos helyen és formában kell megjelennie, és tartalmaznia kell a jogsértés megállapításának tényét, továbbá ki kell tűnnie annak is, hogy a jogsértés milyen magatartással valósult meg (Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.531/2008.). Az elsőfokú bíróság e szempontok alapján rendelkezett az elégtétel adásáról azzal, hogy annyiban nem találta alaposnak a felperesi kérelmet, hogy a nyilatkozat korlátlan ideig legyen elérhető, mert ilyen tartalommal az ítélet nem lenne végrehajtható.

[49] A viszontkereset elbírálása körében arra a meggyőződésre jutott, hogy a felperesek bizonyították, hogy az alperes a terhességével és vetélésével összefüggésben koholmány gyártására kérte fel őket. A néhai II. rendű felperes I. rendű felperesi közleményt megismétlő nyilatkozatát alátámasztotta K. G. tanúvallomása, aki ottlétekor kihallotta a néhai II. rendű felperes és az alperes között folytatott beszélgetésből az „álhasat” szót. Önmagában ebből nem lehetne megállapítani az I. rendű felperesi tényállítás valóságtartalmát, azonban T. Sz. vallomása szerint K. Sz. elmondásából tud arról, hogy béranyaként hordta volna ki az alperes gyermekét, de vallomása szerint a néhai II. rendű felperestől is hallotta 2016. évben, hogy az alperes e koholmánnyal kereste meg őket, mint ahogy L. L. Cs. is ezt hallotta a néhai II. rendű felperestől.

[50] Az I. rendű felperes által megjelentett közlemény további része pedig véleménynyilvánítás. A bírói gyakorlat egységes ugyanakkor abban, hogy más személy nemi irányultságára vonatkozó, bántó célzatú, de nem kirívóan durva, illetve lealacsonyító nyilvános megnyilatkozás az emberi méltóság legbelsőbb magját alkotó intim szféra integritásának a megsértése miatt minősülhet személyiségi jogot sértőnek (BDT2013. 2941.). Nem volt ugyanakkor elfogadható a felperesek azon, az EBH2007. 1599. számon közzétett eseti döntésre alapított védekezése, hogy az éles kritikára reagáló, az abban foglaltakkal összefüggő, túlzó módon megfogalmazott vélemény nem alapoz meg személyiségvédelmet. A közlemény közzétételére 2016. december hó 15. napján került sor, a néhai II. rendű felperest pedig már ezen a napon tájékoztatták a B... újságírói, hogy másnap, vagyis 2016. december hó 16. napján meg fog jelenni egy olyan újságcikk, amelyben az alperes összefüggésbe hozza gyermeke elvesztését a néhai II. rendű felperessel kezdett pereskedéssel. Ha pedig az alperesi videóüzenetekre adott válaszként kellene értékelni, nem mellőzhető annak figyelembevétele, hogy az alperes nem tett közlést terhességére és vetélésére, valamint ami e tekintetben a néhai II. rendű felperes személyére vonatkozna. Időben azonban meg kell, hogy előzze az éles kritika azt a közleményt, amelyben reagálni kívánnak rá.

[51] A bírói gyakorlat elismeri, hogy az alperes által sérelmezett kijelentések megnyilvánulásukban lehetnek indokolatlanul sértőek vagy bántóak, azaz a becsülethez való jog megsértése felmerülhet. Azonban önmagában az alperes szexuális irányultságára utaló megjegyzés nem lehet ilyen, mert abból a bírói gyakorlat szerint arra lehetne következtetni, mintha a homoszexualitás társadalmilag elutasított, szégyenletes jelenség lenne. A becsülethez való jog megsértését csak abban az esetben lehet megállapítani, ha a nemi irányultságra, az alperes terhességére, vetélésére, párkapcsolatára vonatkozó nyilatkozatok kifejezőmódjukban indokolatlanul bántó véleménynyilvánításnak minősülnek. Az I. rendű felperesi közleményében megfogalmazottak azonban ilyen véleménynyilvánításnak nem tekinthetők, bár kétségkívül negatív tartalmat hordoznak. E körben újfent a BDT2018. 3809. számon közzétett eseti döntésre utalt, amely szerint önmagában a negatív tartalom nem tekinthető indokolatlanul bántónak, sértőnek vagy megalázóknak. Emellett hangsúlyozta, hogy az alperes közszereplő, ezért esetében a toleranciaküszöb magasabb a kritika negatív tartalmának megítélésénél.

[52] Alaptalan volt a viszontkereset a néhai II. rendű felperes 2017. április 5-i tárgyaláson megtett közlése kapcsán is. A II. rendű felperes ugyanis e vonatkozásban a bíróság kérdésére nyilatkozott a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi Pp.) 8. §-ának (1) és (2) bekezdéseiben írtakra történő figyelmeztetést követően, a Ptk. 1:3. §-ának (1) bekezdésében megfogalmazott jóhiszeműség és tisztesség elvével összhangban.

[53] Mivel a felperesek a marasztalási összeget alapul véve teljes egészében pernyertesek lettek, ennek figyelembevételével határozott a perköltség viseléséről az 1952. évi Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján. Az I. rendű felperest képviselő ügyvéd munkadíját a becsatolt megbízási szerződés alapján állapította meg, míg a III. rendű felperes esetében – megbízási szerződés hiányában – a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján határozta meg. Emellett figyelembe vette, hogy felperesek keresetlevelük előterjesztésével egyidejűleg 60 000 Ft eljárási illetéket fizettek meg. A pervesztes alperes köteles az államnak külön felhívásra megfizetni a 60 000 Ft feljegyzett viszontkereseti eljárási illetékből és a hatályon kívül helyező végzésben megállapított 192 000 Ft feljegyzett fellebbezési illetékből álló illetékösszeget.

[54] Az alperes fellebbezett az ítélet ellen, amelyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset elutasítását, a viszontkeresetében sérelmezett jogsértés megállapítását, az I. és III. rendű felperesek viszontkereset szerinti marasztalását és perköltség viselésére történő kötelezését. A fellebbezés Szegedi Ítéltáblához történő felterjesztését kérte, hivatkozva arra, hogy megváltozott lakcíme azon ítéltábla illetékességi területén található. Fellebbezésében előre bocsájtotta, hogy részleges marasztalása esetén is sürgősségtelen, hogy videóüzenetben és sajtóközleményben adjon elégtételt, mivel az I. és III. rendű felperesek rendelkeznek megfelelő közszereplési lehetőséggel, a sajtó pedig egyébként is érdeklődik az ügy részletei iránt. A felek közszereplői minősége körében előadta, hogy az „Alkotmánybíróság IV/1628/2016. számú határozatában” rögzített szempontok figyelembevételével a néhai II. rendű felperes közszereplő, mivel az elsőfokú ítélet is rögzíti, hogy saját elhatározásából rendszeresen kifejtette véleményét a sajtó nyilvánossága előtt, illetőleg széleskörű lehetőségekkel rendelkezett arra, hogy személyét, tevékenységét, nézeteit

vagy hitelességét érintő megnyilvánulásokra a sajtóban és médiában reagálhasson. Álláspontja szerint továbbá sem a felperesi, sem az alperesi közlések nem minősülnek közszereplésnek, ugyanis egyikük sem közéleti (társadalmi, politikai, közéleti) kérdésben fejtette ki nézeteit, hanem a közöttük fennálló jogviszonyról, illetőleg az egymás személyét érintő állításokról és véleményekről. Ha pedig a nyilatkozatváltás közszereplésnek minősül, a néhai II. rendű felperes esetében is a magasabb toleranciaküszöb elvét kell alkalmazni. Az elsőfokú ítéletben terhére rótt közlések valóságtartalmával kapcsolatban hangsúlyozta, hogy közlései mind olyanok, amelyek nem elsősorban a valóság egy adott mozzanatára vonatkoznak, hanem a felperesek vele való általános viselkedésére, így valójában a velük való együttműködésről kialakított véleményét tükrözik, mint ahogy az nem is bizonyítható, hogy egy klip drága vagy olcsó. A közlés valóságtartalma pedig bizonyítottan tekinthető, ha bizonyítja, hogy az általa ismert körülményekből okszerűen jutott az adott következtetésre. A valóság bizonyítása körében az elsőfokú bíróság okszerűtlenül tekintette barátnőjét, H. L.-t elfogult tanúnak, ellenben K. G. tanúvallomását értékelte, aki tanúvallomása szerint baráti viszonyban állt a néhai II. rendű felperessel, rendszeresen járt a házába. A fellebbezéséhez mellékelte e tanú nyomozati eljárás során 2017. május 9-én, továbbá a 2020. február 5-i büntető tárgyaláson tett vallomásait, amelyek szintén megerősítik a baráti kapcsolatot. Ugyanez mondható el T. Sz.-ről és L. L. Cs.-ről is, akik anyagilag és üzletileg érdekeltek voltak abban, hogy vallomásukkal segítsék a felperesi oldalt. K. G. esetében az is bizonyított a cellainformációk és az autópályahasználati adatok alapján, hogy valótlanul állította a 2016. szeptember 9-i eseményekkel kapcsolatban, hogy az alperes mikor tartózkodott a felperesi ingatlanban. Az elsőfokú bíróság pedig az ő vallomására alapozta a „koholt álterhesség leplezésével” kapcsolatos megállapításait. E tanú a büntetőeljárás során 2020. február 5-én tanúként előadta azt is, hogy nem hall jól, hallókészüléket használ, így ha csak a hangos ordibálást hallhatta meg, akkor hogyan hallhatta a másik helyiségben behajtott ajtó mögött zajló megbeszélést, és az „álhas” kifejezést. Közléseinek valóságtartalma körében kiemelte Á. P. tanúvallomását, amely alátámasztotta, hogy a javarészt ő szerezte a dalokat, a felperesi oldal csak kisebb részben járult hozzá a szerzeményekhez, de T. Sz. is megerősítette vallomásában, hogy már 20... nyarán kifogásolta, hogy a korábbiaktól eltérően ne 1/3 arányban jelentsék be társszerzőként. Idézte továbbá az I. rendű felperes és az alperes között elszámolás iránt folyamatban lévő perben beszerezett igazságügyi szakértői véleményt, amely visszautalt Á. P. periratokban szereplő nyilatkozatára, amely szerint egy album körülbelül 1 000 000 Ft-ra értékelt költségéből mintegy 500 000 Ft-ot vissza kellett adnia a néhai II. rendű felperesnek, így kérdéses, hogy az album elkészítése tulajdonképpen bevétel vagy kiadás. Szakértői módszerekkel kimutatható, hogy a videóklipok számlákkal dokumentált költsége nem fedheti a valóságot, azaz alappal következtetett arra, hogy a néhai II. rendű felperes „lehúzta” őt a klipjeivel, amelyet megerősít Á. P. 2017. szeptember 22-i nyilatkozata. Idézte T. Sz. tanúvallomását is, amelyből megállapítható, hogy bár valóban „jöttek a Y.... pénzek”, hozzá nem jutottak el, ha adtak is abból, pontosan nem számoltak el. Nem volt alaptalan a „gengszterizmus” jelző használata sem, ugyanis a felperesek bűncselekményeket követtek el a sérelmére, ennek részeként utalt arra is, hogy a lemezkiadás körében elkövetett csalás gyanúja miatt is feljelentést tett. Őt ráadásul a lemezkiadás tekintetében is megtevésztették, mivel zeneművei kiadójaként nem kizárólag az I. rendű felperest jegyezték be az A.-nál, hanem további 3 számára ismeretlen személyt, amivel megkárosították. A viszontkereset körében pedig a felperesek K. G. megdönt tanúvallomásával nem tudták bizonyítani, hogy egy álterhesség leplezésére kérte fel őket, míg T. Sz.-nek csak a néhai II. rendű felperestől származott erre vonatkozó ismerete. Hangsúlyozta, hogy a néhai II. rendű felperes nemcsak a 2017. április 5-i tárgyaláson tett arra vonatkozó kijelentést, hogy az alperes lesbikus kapcsolatban él, és álterhesség leplezésére kérte fel őket, hanem arról a S.... magazin is beszámolt 2017. április 12-én, a néhai II. rendű felperes pedig az ott

elhangzottakat maga is megerősítette, amely vonatkozásban csatolta a www.life.hu internetes újságban 2017. április 12-én megjelent cikket. Visszautalt továbbá a hatályon kívül helyezett korábbi elsőfokú ítéletre, amely szerint a bíróság számára is érinthetetlen, a legbelsőbb intim szférájához tartozó személyiségi jogait sértő magatartásnak minősítette az I. rendű felperesi közleményt. A jelen fellebbezés tárgyát képező ítélet ezzel szemben megengedett véleménynyilvánításnak tekintette a felperesi közlést, holott az megsértette az emberi méltósághoz fűződő jogát, de a néhai II. rendű felperes is megsértette személyiségi jogait sajtónyilatkozatával. Az pedig nem helytálló, hogy közszereplőként köteles eltérni a nemi identitását és az intim szféráját célzó kijelentéseket, amellyel összefüggésben idézte a Ptk. (2018. augusztus 1-jétől hatályos) 2:44. §-ának (1)-(3) bekezdéseit. A felperesek lealacsonyító és bántó szándékkal lesbikusnak, homoszexuálisnak titulálták, továbbá önkényes tényállításokat fogalmaztak meg gyermekvállasa, vetélése és egészségi állapota vonatkozásában, holott ő maga soha nem tett olyan nyilatkozatot, hogy a saját neméhez vonzódna, amelyhez képest az erre vonatkozó kijelentések szükségszerűen sértik az emberi méltósághoz, valamint az önrendelkezéshez való jogát. Még ha a homoszexualitás társadalmilag elfogadott jelenség is lenne, olyan helyzetbe hozták, ami miatt méltatlanul magyarázkodnia kell, és olyan dolgot kell bizonygatnia, amihez senkinek nincs köze. E vonatkozásban hivatkozott egy büntetőjogi elvi döntésre is, ezért annak megállapítását kérte, hogy az I. rendű felperesi közlemény megsértette az emberi méltósághoz fűződő jogait, és a II. rendű felperes is megsértette az emberi méltósághoz fűződő jogait a sajtó felé tett közleményében, amelyben a tárgyaláson tett nyilatkozatát kommentálta. Fellebbezését kiegészítve bejelentette és csatolta az azzal összefüggő jogerős határozatot, amelyben bűnösnek mondták ki L. L. Z.-ot és L.-né Sz. K. R.-t a sérelmére társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntetében. A jogerős büntetőhatározat az elsőfokú bíróság által megállapítottaktól teljesen eltérő álláspontra helyezkedett a 2016. szeptember 9-i esemény és annak előzményei, illetőleg K. G. tanú szavahihetősége körében. Idézte az 1952. évi Pp. 4. §-ának (2) bekezdését, amely szerint ha jogerősen elbírált bűncselekmény vagyoni jogi következményei felől polgári perben kell határozni, a bíróság a határozatában nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt. Ennek tükrében szükségszerűen módosítani kell az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, amellyel összefüggésben utalt a BH2001. 367. számú ügyben kifejtettekre is. Utalt arra is, hogy a jogerős büntetőhatározat nem csupán a 2016. szeptember 9. napján történtek, hanem a bűncselekmény elkövetésének előzményei vonatkozásában is rögzített tényeket, mégpedig az elszámolási vitával kapcsolatos felperesi inkorrekt magatartásról. Ez alapján pedig bizonyított, hogy okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperesek megkárosítják, amely pedig alátámasztja a keresetben vitatott közléseit. A viszontkereset körében érintett büntetőbírói megállapítás továbbá meglehetősen életszerűtlennek minősítette a K. G. ellentmondásos tanúvallomásaival alátámasztott álhassal kapcsolatos kitalációt. Feltételeken – amennyiben az ítéltábla szükségesnek találja – indítványozta az ügy iratainak beszerzését.

[55] Az I. és III. rendű felperesek fellebbezési ellenkérelmükben kérték az elsőfokú ítélet helybenhagyását annak helyes indokai alapján. Álláspontjuk szerint a jogerős büntetőhatározatnak nincs relevanciája az elsőfokú bíróság által helytállóan mérlegelt bizonyítékokkal szemben. Amennyiben igen, abban 1 bűncselekmény elkövetését állították meg, szemben a „gengszterizmus” kifejezéssel, amely több bűncselekmény elkövetését jelenti, míg a B...O...hu-n megjelent „úgy megszorongattak, hogy napok múltán is csupa lila volt a testem” tényállítás, nem a jogerős büntetőhatározatban megállapított bűncselekmény.

[56] Az ítéltábla a Pf.2/I. sorszámú végzésével elutasította az alperes illetékességi kifogását, mivel az ítéltábla illetékessége nem az alperes lakóhelyéhez igazodik, hanem az elsőfokú bíróság mint törvényszék illetékességi területén alapul a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 22. §-ának (1) bekezdése és a bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló 2010. évi CLXXXIV. törvény 2. számú mellékletének 4. pontja alapján.

[57] A fellebbezés részben megalapozott.

[58] Az ítéltábla előrebocsátja, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül tüntette fel a III. rendű felperest jogutódi perbelépését követően „II. rendű felperesként”, míg a néhai II. rendű felperest „II. rendű felperesi jogelődként”. Bár az 1952. évi Pp. 62. §-ának (3) bekezdése alapján a jogutód a jogelődjének helyébe lép, a határozatokban alanyváltozás ellenére is az 1952. évi Pp. 220. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerinti módon kell feltüntetni a felek perbeli állását. Ennek oka a felek keresetlevél előterjesztésétől fennálló következetes megkülönböztetésében áll [1952. évi Pp. 121. § (1) bekezdés b) pont], különösen, ha pl. a meghalt félnek több jogutódja van, vagy egyéb jogutódlás miatt a jogelődöt el sem bocsátják a perből [1952. évi Pp. 62. § (4) bekezdés]. Az ítéltábla ezért ennek megfelelően szövegezésében pontosította az elsőfokú bíróság ítéletét.

[59] Az ítéltábla fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú ítélet kereset részben elutasító rendelkezéseit. Az ítéltábla észlelte azonban, hogy az elsőfokú bíróság ehhez részben az 1952. évi Pp. 112. §-ának (2) bekezdése alapján hatálytalan bizonyítás eredményét értékelte, mivel V. M. J. tanú kihallgatására 2019. augusztus 30-án, az eljárás néhai II. rendű felperes halála miatt történt félbeszakadását követően került sor (10.P.21.413/2018/31. és 34. számú végzés és jegyzőkönyv). Mivel a felek e rendelkezés vonatkozásban nem éltek fellebbezéssel, a tanú kihallgatásának megismétlése szükségtelen volt.

[60] Az ítéltábla annyiban pontosította az elsőfokú ítélet viszontkereset ismertető részét, hogy az alperes egyrészt mindkét felperes viszonylatában kérte a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását (pl. 10.P.22.565/2016/30. számú jegyzőkönyv 2. oldal), másrészt pedig az alperes másodlagosan hivatkozott az emberi méltóságának megsértésére is (4. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal).

[61] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett rész tekintetében feltárta a tényállást a kereset és viszontkereset elbírálásához szükséges mértékben, amelyet az ítéltábla a felek e vonatkozásban nem vitatott előadása és az általuk becsatolt iratok alapján kiegészített azzal, hogy az alperes mikor és miként hozta nyilvánosságra terhességét és vetélését. Az ítéltábla azonban nem értett egyet maradéktalanul a kiegészített tényállásból az elsőfokú bíróság által levont következtetésekkkel.

[62] Az alperes megalapozatlanul sérelmezte az elsőfokú ítélet felek közszereplői minőségével kapcsolatos indokolását. Túl azon, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során nem hivatkozott a III. rendű felperes mint jogutód közszereplői státuszára, hivatkozásától eltérően a néhai II. rendű felperes sem minősült közszereplőnek az alperesi közlés viszonylatában.

[63] A fellebbezésben is hivatkozott 3145/2018. (V. 7.) AB határozat [38], [40], [46] és [47] bekezdései értelmében a közszereplői (médiaszereplői) minőség értékelése során az Alkotmánybíróság jellemzően a következő szempontoknak tulajdonít meghatározó jelentőséget: a véleményt kifejező nyilvános közlés közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e; a nyilvános közlés közszereplést érint-e; a nyilvános közlés tényállítást vagy értékítéletet foglal-e magában; a nyilvános közlés sérti-e az érintett személy emberi méltóságát vagy jóhírnevét (becsületét). A nyilvános közlés megítélése során mindenekelőtt arra kell tekintettel lenni, hogy mivel a politikai véleményszabadság fókuszában elsősorban maguk a közügyek, nem pedig a közszereplők állnak, a közügyekre vonatkozó szólások mindegyike fokozott védelem alá tartozik, a médiaszereplők esetében pedig meghatározó szempontként merül fel a személyi minőségük vizsgálata során, hogy a különböző közéleti vitákban jelentős véleményformáló hatással lépnek fel, amely a nemzetközi tendenciák alapján egyre több országban alapozza meg a közszereplői minőségük elismerését. Mindezek mellett a közszereplői minőség mindig egyedi mérlegelés kérdése. Ennek fő szempontjai a konkrét közéleti vita jellegéhez igazodnak. A közéleti vitában érintettek személyi minőségének vizsgálata során az elsődleges szempont ezért az, hogy a megszólaló valamely közéleti (társadalmi, politikai) kérdésben fejtette-e ki nézeteit. A közszereplői minőség mérlegelése során ugyanis nem hagyható figyelmen kívül, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának elsődleges funkciója a társadalmi, közösségi viták nyilvános lefolytatásának lehetősége.

[64] Az alperes ez alapján egyrészt alaptalanul vitatta saját közszereplői státuszát, mivel az I. rendű felperesi közleményt megelőzően – a felperesi oldal elhatározásától függetlenül – ő tette a „közbeszéd” részévé terheességét és vetélését (a perbeli reakciója is a L. L. Cs. videóüzenetére adott válasz volt), úgyszintén az I. rendű és a néhai II. rendű felperessel szemben fennálló üzleti vitáját, illetőleg az ennek során történt sanyargatását. A néhai II. rendű felperes pedig csak ezt követően, az I. rendű felperesi közleménnyel lépett erre a „minőségre” a felek vitájában, amely az ezt megelőző alperesi nyilatkozatok esetén nem eredményezte közszereplői státuszát. Az elsőfokú bíróság emellett helytállóan utalt arra is, hogy nem volt mellőzhető annak figyelembevétele sem, hogy a néhai II. rendű felperes (aki az alperes klipjeinek visszatérő szereplője és az alperes szerzőtársa) saját nyilatkozata szerint is rendelkezett a közbeszéd befolyásolására alkalmas médiamegjelenéssel (pl. 10.P.22.565/2016/15. számú jegyzőkönyv 14. oldal 1. bekezdés). Mindezeknek azonban abból a szempontból nem volt érdemi jelentősége, hogy a keresetben sérelmezett és a fellebbezés tárgyát képező „gengszterizmus” véleményt – az annak alapjául szolgáló tényekre tekintettel – mindenkinek túrnie kell, aki közreműködik más személyi szabadságának megsértésében.

[65] Az ítéltábla a fentiek vonatkozásában nem osztotta ugyanakkor azt a felperesi előadást, hogy kizárólag az I. rendű felperes felel a közleményében foglaltakért, személyesen közreműködő tagjaként a néhai II. rendű felperes nem. A per kezdeti szakaszában (10.P.22.565/2016/20. számú beadvány 4-5. oldalai) ugyanis kifejezetten arra hivatkoztak, hogy a „felperesek” nem hagyhatták szó nélkül az alperes közléseit, a néhai II. rendű felperes előadása szerint pedig személyes igazságérzete indokolta az I. rendű felperesi közlemény kiadását (10.P.22.565/2016/15. számú jegyzőkönyv 13. oldal). Nem mellőzhető annak figyelembevétele sem, hogy az I. rendű felperesi közlemény – személyes kapcsolatot feltételező – egyes szám 2. személyben történt (tegező) megszólításai mellett annak több kitétele is többes szám első személyben szerepel (pl. érezzük, szeretnénk stb.), a néhai II. rendű felperes pedig producerként kifejezetten alanya volt a felek közötti szerződésnek (pl.

szerződés 2.1. pont). Töretlen a bírói gyakorlat (EBH2010. 2126.), hogy ha a jogi személy tagja, alkalmazottja, képviselője stb. a jogi személy tevékenységi körében eljárva magatartásával más személyhez fűződő jogát megsérti, a jogsértés objektív jogkövetkezményeiért mind a jogsértést ténylegesen elkövető természetes személy, mind a jogi személy felelősséggel tartozik. Emellett az I. rendű felperesi közleményben foglaltak nyilvánvalóan szándékos magatartást tükröznek, ezért a felelősség a szubjektív következményekért is fennáll. A Ptk. 2:52. §-ának (2) bekezdésére tekintettel irányadó 6:540. §-ának (3) bekezdése szerint az alkalmazott és a tag egyetemlegesen felel a munkáltatóval, illetve a jogi személlyel, ha a kárt szándékosan okozta.

[66] Az alperes alaptalanul sérelmezte, hogy az érintett közlései pusztán véleménynyilvánítások. Még ha egyes közlései tartalmaznak is következtetéseket (pl. egy lemez drágán készült), azok alapjául konkrétan bizonyítható tényállítások szolgálnak (pl. a lemez azért drága, mert az I. rendű felperes „levette” a pénz felét). E tekintetben pedig az elsőfokú bíróság helytállóan – és a hatályon kívül helyező végzésben foglaltaknak megfelelően ismertette – az úgynevezett „bizonyíthatósági tesztet”, amelyet az ítéltábla ehelyütt szükségtelenül nem ismétel meg. Az pedig nem volt vitás, hogy ezen állítások – valótlanságuk esetén/hamis színben feltüntetve – alkalmasak a jóhírnév megsértésére [a Ptk. 2:50. §-ának (1) bekezdése alapján meghalt ember emlékének megsértésére].

[67] Alaptalanul sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság elfogultnak tekintette H. L. tanút. Nemcsak az alperessel fennálló baráti viszonya alapján jutott erre a következtetésre ugyanis, hanem az ítélet indokolásának [111] bekezdésében foglaltak szerint a 2016. szeptember 9-i történések követően a további tanúk vallomásának ellentmondó nyilatkozata miatt is. Az ítéltábla mindezek mellett utal arra is, hogy e tanú maga is „célpontja” és – pszichésen – elszenvedője volt a viszontkereset alapjává tett nyilatkozatoknak, illetőleg maga is részt vett az alperesi oldalon az egyik bizonyítékként szolgáló hangfelvétel beszerzésében (10.P.22.565/2016/50. számú jegyzőkönyv 7. oldal), továbbá ő maga tagadta azt az alperes által kétségbe nem vont állítást, hogy immáron ő az alperes menedzsere (10.P.22.565/2016/50. számú jegyzőkönyv 11. oldal).

[68] Az alperes ugyanakkor megalapozottan hivatkozott fellebbezésében K. G. tanúvallomásának ellentmondásaira. Vallomása szerint (10.P.22.565/2016/22. számú jegyzőkönyv 4-8. oldalak) egy az alperesnek háttal álló fotelben, az alperesnek ezért nem látható pozícióban ülve észlelte az alperes felperesi ingatlanba való érkezését 2016. szeptember 9-én 17 óra 45 perckor, majd a 10 perces ottléte során hallotta a dolgozószoba be nem zárt ajtaján keresztül az „álhas” kifejezést, majd a hangos szóváltást követően L. L. Zs. távozásra szólította fel az alperest. Függetlenül attól, hogy ez a vallomás ellentétben áll az alábbiak szerint értékelt jogerős büntetőhatározat két, a bűnösség szempontjából legalapvetőbb megállapításával (az alperesre rázárták az ajtót, L. L. Zs. pedig megakadályozta az alperest távozásában), a tanú vallomását több bizonyíték is cáfolja. Az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően az alperest odakint váró G. Z., L. A. és R. L. tanúvallomásai nem voltak elvethetőek pusztán azért, mert nem egységesen emlékeztek arra, hogy az alperes fájlalta-e, ha igen melyik karját, mert pl. L. A. az eltelt idő miatt óhatatlanul pontatlan vallomásában arra is rosszul emlékezett (az alperes 10.P.22.565/2016/27. számú jegyzőkönyv 12. oldalán rögzített nyilatkozata), hogy az alperes beszámolója szerint ki kezdeményezte, hogy „karddal vágja ki a szívét”. Márpedig közülük G. Z. (10.P.22.565/2016/41. számú jegyzőkönyv 2. oldal) vallomása szerint az alperes este 7 óra körül ment be a felperesi ingatlanba, és „óvatos” megfogalmazása szerint „valami történt a

felperesek otthonában”, L. A. és R. L. az elsőfokú ítéletben is ismertetett tanúvallomásaiban pedig beszámolt az alperes sérüléseiről, amelyről az alperes egy 4 nappal később készült láttelepet is csatolt (10.P.22.565/2016/26/A/1.). Az elsőfokú bíróság mérlegelésétől eltérően továbbá a cella- és autópályainformációk (10.P.22.565/2016/54. és 55.) egyértelműen bizonyítják, hogy az alperes és az őt szállító jármű 17 óra 15-17 perc környékén még M.-on volt, azaz akkor indultak a néhai II. rendű felperes budapesti ingatlanához. Mindezek pedig cáfolják K. G. vallomásának bizonyító erejét.

[69] Az ítéltábla mindezek mérlegelésénél nem vehette figyelembe az 1952. évi Pp. 235. §-ának (1) bekezdése alapján K. G. fellebbezéshez csatolt azon, a büntetőeljárás során 2020. február 5-én tett tanúvallomását, amely szerint hallókészüléke volt (azaz hallásának élessége megkérdőjelezhető), mivel az alperes e jegyzőkönyvet az elsőfokú ítélet 2020. szeptember 7-i meghozatalát megelőzően is becsatolhatta volna, mint ahogy a jelen bíróságot az sem köti, hogy a büntetőeljárás során miként értékelték az ő tanúvallomását (vagy az alperes fellebbezésének kiegészítésében hivatkozott további tényállási elemeket). Az 1952. évi Pp. 4. §-ának (1) bekezdése szerint ugyanis a bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése vagy a fegyelmi határozat, illetve az azokban megállapított tényállás nem köti. A (2) bekezdés szerint pedig ha jogerősen elbírált bűncselekmény vagyoni jogi következményei felől polgári perben kell határozni, a bíróság a határozatában nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt.

[70] Az alperes azonban részben megalapozottan hivatkozott az elsőfokú ítélet meghozatalát követően született jogerős büntetőhatározatra. Visszaulva azonban az előzőekre, az alperes egyrészt nem kérhette e jogerős büntetőhatározat „általános jellegű” figyelembevételét a tényállás megállapításánál, másrészt az általa hivatkozottakhoz képest a bírói gyakorlat korántsem egységes a jogerős büntetőhatározatok hatását illetően (lásd a legfrissebb bírói gyakorlatból: BH2021. 197), mivel a személyiségi jogi perben a jogsértés objektív és szubjektív jogkövetkezményeiről kell dönten, amely nem azonos a jogerősen elbírált bűncselekmény vagyoni jogi következményei felől a polgári perben hozandó döntéssel. Ehhez kapcsolódóan pedig bár a néhai II. rendű alperes a büntetőügy terheltje volt, halála miatt vele szemben jogerősen nem állapították meg, hogy bűncselekményt követett el az alperes sérelmére, a büntetőügy további – elmarasztalt – terheltjei pedig nem léptek fel félként e perben. Az ítéltábla ezért a bizonyítékok egyikeként értékelte a jogerős büntetőhatározatot, mégpedig tartalma szerint akként, hogy L.-né Sz. K. és L. L. Zs. – nem vitásan a néhai II. rendű felperes társaságában – sértették meg az alperes személyi szabadságát.

[71] Az ítéltábla mindezek alapján az alábbiak szerint mérlegelte a kereset és viszontkereset fellebbezésben érintett részeit.

[72] Az alperesi videóüzenetek 1. tétele körében az ítéltábla annyiban korrigálta az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást (és erre tekintettel szövegezésében is pontosította az ítélet rendelkező részét), hogy az alperes e vonatkozásban valós tényről tüntetett fel hamis színben [Ptk. 2:45. §-a (2) bekezdésének 3. fordulata]. Ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság elmulasztotta értékelni Á. P. (az I. rendű felperes korábbi tagja – 2015. évig) tanúvallomását (10.P.22.565/2016/58. számú jegyzőkönyv 11. oldal) és írásbeli nyilatkozatát (10.P.22.565/2016/29. számú irat), amelyek szerint az alperes valóban több lemez

elkészítésekor adott pénzt neki mint a lemezek zenei producerének, amelynek 50%-át ő a néhai II. rendű felperesnek adta át, amely azonban a közte, az alperes és a néhai II. rendű felperes között létrejött megállapodáson alapult. Az alperes közlése (a fent rögzített szöveggörnyezet alapján) ezzel szemben ezt a valós tényt abban a hamis színben tüntette fel, hogy csak utóbb tudta meg, hogy „a felét szépen levette a I. rendű felperes neve” és ezért készültek „igen drágán azok a lemezek”. Az ítéltábla megjegyzi ugyanakkor, hogy a személyiségi jogi per jellegénél fogva nem alkalmas arra, hogy a felek kötelmi jogviszonyból eredő igényeit elbírálja.

[73] Az alperesi videóüzenetek 2., 3. és 6. tételei körében az elsőfokú bíróság helytállóan mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, ennek részeként az alperes részben azt cáfoló, részben azok bizonyítását lehetetlenítő nyilatkozatait. A klipek költsége körében nem volt jelentősége a Fővárosi Törvényszék előtt folyamatban lévő perben beszerzett igazságügyi szakértői véleménynek sem, mivel az alperes az elsőfokú bíróság által megfelelően értékelt nyilatkozatával maga cáfolta meg, hogy „odaadott kétmilliót egyetlenegy klipre” és „dugtam a zsebekbe a milliokat”.

[74] Az alperesi videóüzenetek 4. tétele körében annyiban korrekcióra szorult a tényállás, hogy az elsőfokú bíróság által helytállóan mérlegeltek mellett az alperes a fellebbezésében immáron maga is elismerte, hogy a Y....-pénzből a „felperesek adtak (...) valamit” (amelyet alátámasztott a keresetlevélhez F/9. alatt csatolt elektronikus levelezés és T. Sz. 10.P.22.565/2016/22. számú jegyzőkönyv 12. oldalán rögzített vallomása is). Az alperes pedig az erre vonatkozó valótlán tényállítása mellett azt hamis színben tüntette fel, hogy őt megilletik a hozzá meg nem érkező Y.....-pénzek, amelyre tekintettel az ítéltábla a vonatkozásban szövegezésében pontosította az elsőfokú ítélet rendelkező részét.

[75] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság megalapozott következtetésre jutott a B...O...-on megjelent alperesi közlés 1. tételének 1. fordulatával („volt menedzsere milliókkal rövidítette meg”) kapcsolatban is.

[76] Az alperesi videóüzenetek 7. és 9. tételei körében – az elsőfokú ítélet helytálló indokai mellett – az az alperesi állítás eleve valótlán volt a személyes nyilatkozata alapján, hogy „azt hazudjátok, hogy ti írtátok a dalokat”, hiszen a társzerzők szerzési aránya nem vitásan eleve 1/3-1/3-1/3, de még a sérelmezett közlés következő fordulata szerint is 10-20%. Azt pedig, hogy az alperes az utóbb megromlott viszonyukra tekintettel kétségbe vonja szerzőtársai közreműködésének arányát, figyelemmel a szerzőként hozzáadott érték részben immateriális jellegére is, önmagában az alperes indítványára beszerzett, és a fellebbezésben is hivatkozott, „általános” következtetéseket levonó tanúvallomásokkal nem volt megdönthető; az alperesnek ehhez tételelesen kellett volna kimutatnia és bizonyítania, hogy mely közös szerzemény mely elemét szerezte ő, illetőleg szerzőtársai.

[77] A videóüzenetek 13. tétele körében pedig az elsőfokú bíróság a fentieknek megfelelően megalapozottan hagyta figyelmen kívül az alperes közlését (és ezzel kapcsolatos előadását) egyedül megerősítő H. L. tanúvallomását.

[78] Az alperesi videóüzenetek 12. és 14. tételei, továbbá a B...O.... hírportálon megjelent közlések körében az ítéltábla a fent részletezettek alapján K. G. tanúvallomásával

szemben az előzőekben értékelt bizonyítékokat és a jogerős büntetőhatározat rendelkező részében írtakat fogadta el a tényállás fent részletezett megállapítása során. A néhai II. rendű felperes pedig maga is közreműködője volt a hozzátartozói által az alperes sérelmére elkövetett bűncselekménynek. Erre tekintettel az alperes nem állított valótlan a videóüzenet 12. tételében, ezért az nem is sérthette az I. rendű felperes jóhírnevét és a néhai II. rendű felperes emlékét. Míg az azzal összefüggésben a 14. tételben megfogalmazott véleménye – szükségtelenül meg nem ismételve a fent kifejtetteket – nem volt alkalmas e felperesek társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására, kifejezőmódjában pedig nem volt indokolatlanul bántó [Ptk. 2:45. §-ának (1) bekezdése], ezért nem járhatott a néhai II. rendű felperes emlékének sérelmével. A „gengszterizmus” kifejezés alkalmazása ugyanis önmagában az alperes sérelmére elkövetett bűncselekmény miatt nem volt sem túlzó, sem lealacsonyító. Az alperes ugyanakkor valótlan tényről állított a B.O....hu hírportálon megjelent cikk azon kitételével, hogy volt menedzsere, a néhai II. rendű felperes „bántalmazta őt”, hiszen személyes nyilatkozata (10.P.22.565/2016/27. számú jegyzőkönyv 12. oldal) és a jogerős büntetőhatározat szerint a bűncselekmény másik két részese ragadta meg, illetve tolta hátulról.

[79] Mindezek miatt az ítéltábla ez utóbbi közlések kapcsán részben megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét és mellőzte – a B...O....hu-n megjelent „bántalmazta őt” kitétel kivételével – az azokra vonatkozó megállapítást és elégtétel adására történő kötelezést, ez utóbbit pedig a bírói gyakorlatnak megfelelően határozta meg a jogerős ítélet rendelkező részének jogsértéseket megállapító részének közzététele formájában. A Ptk. 2:51. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerint akit személyiségi jogában megsértenek, a jogsértés ténye alapján - az elévülési időn belül - az eset körülményeihez képest követelheti azt, hogy a jogsértő adjon megfelelő elégtételt, és ennek biztosítson saját költségén megfelelő nyilvánosságot. Az alperes megfelelő indok és e rendelkezés ellenére kérte az elégtétel adására történő kötelezésének mellőzését. A fent részletezetteknek megfelelően az alperes közismert médiaszereplő, akinek jogsértő közlései széles nyilvánosságot kaptak, és amelynek ekként történő reparálása a személyét övező közérdeklődéssel biztosított, amelyhez képest meglehetősen bizonytalan, hogy egy felperesi „közlemény” vagy a sajtó esetleges reagálása miként orvosolja az alperesi jogsértéseket.

[80] Bár az ítéltábla részben mellőzte az elsőfokú bíróság által tett megállapításokat, nem látott indokot az I. és III. rendű felperesek javára megítélt,összecszerűségében az alperes által sem vitatott sérelemdíj mérséklésére. Figyelemmel ugyanis az így is nagyszámú jogsértő alperesi közlésekre, továbbá hogy azok milyen mértékben kerültek nyilvánosságra, az elsőfokú bíróság által helytállóan mérlegelt szempontok alapján a keresetben kért marasztalási összeg nem volt eltúlzott.

[81] Az ítéltábla a viszontkereset körében részben találta megalapozottnak a fellebbezést. Az ítéltábla az I. rendű felperesi közleményből sérelmezett közlések közül a „felszólítunk, hogy a terhességről vagy az elvetélésről, mutass be bármilyen hivatalos iratot” és a „ne élj vissza a népszerűségeddel” kitételeket nem találta jogsértőnek, mivel azok külön többlettényállási elem nélkül kizárólag az alperes közbeszéd tárgyává tett terhességére és vetélésére vonatkoznak, amelyeket az alperesnek mint a diskurzust kezdeményező közszereplőnek túrníe kell. Az ítéltábla ezért az ezekkel kapcsolatos megállapítási viszontkeresetet – ez okból – maga is megalapozatlannak találta.

[82] Az I. rendű felperesi közlemény alábbi részei ugyanakkor azzal kapcsolatos (részben következtetésbe burkolt) tényállításnak minősülnek, hogy az alperes a terhességével kapcsolatos való tények leplezésére kérte az I. rendű és a néhai II. rendű felperest: „alperes neve az áterhességéről és elvetéléséről kitalált egy újabb elképesztő koholmányt a I. rendű felperes neve ellen (...) előállt egy olyan képtelen ötlettel, hogy mondjuk azt a médiában, hogy ő terhes, mi kategorikusan elutasítottuk azt (...) 20... sz..... hó 9-én eljött hozzánk, amikor újra ezt a témát feszegette, olyan ötletekkel fűszerezve, hogy díszlethasat felköt, és januártól segítsünk eltűnni a nyilvánosság elől, és ha minden jól megy egy béranya megtermékenyítése kapcsán, hogy ő gyermeket szülne, később előállna a gyermekkel, hogy az az övé (...) meggyalázod az anyaság szentségét, egy országot tettél bolonddá és csaptál be (...) a kamu terhességről, és a kamu elvetéledről eltereld a figyelmet (...) ne próbáld manipulálni a nagyközönséget a hazugságaidal”.

[83] Az elsőfokú bíróság teljeskörűen lefolytatta a felperesek által e körben felajánlott bizonyítást, és számba vette valamennyi azt alátámasztó bizonyítékot. Egyetlen közvetlen bizonyítékként K. G. – általa is csekélyebb bizonyító erővel rendelkezőként hivatkozott – tanúvallomását értékelte, amely szerint kihallotta az „álhas” kifejezést. E tanú vallomása ugyanakkor a fent részletezettek alapján olyan mértékben aggályos, hogy az ítéltábla alkalmatlannak találta a közlés valóságartalmának bizonyítására. Ehhez képest pedig T. Sz. és L. L. Cs. (az elsőfokú ítéletben ismertetetteknek megfelelően) csupán a néhai II. rendű felperes elmondásából tudott minderről, amely a fél tanúvallomásokban megjelenő nyilatkozataként alkalmatlan volt ennek bizonyítására. Tény, hogy T. Sz. beszámolt arról is tanúvallomásában, hogy K. Sz. elmondásából tudott az alperes béranyasággal összefüggő tervéről, erre azonban vallomása szerint 2015. augusztusában, azaz a perbeli eseményeket megelőzően több, mint egy évvel került sor (10.P.22.565/2016/22. számú jegyzőkönyv 12. és 14. oldalai), amely ezért bár az alperes 20... évi szándékának rekonstruálására alkalmas, a 20... évi tények bizonyítására nem.

[84] Így bár a fentiek miatt az alperes közszereplőként önmagában túrni lett volna köteles, hogy – nem lealacsonyító, bántó, becsmérő kifejezések alkalmazásával megfogalmazott vélemény keretében – terhességét/vetélését kétségbe vonják, azt nem, hogy a jóhírnevét sértve valótlanul állítsák, hogy a közvélemény csalárd befolyásolására hívta fel az I. és a néhai II. rendű felperest. Az ítéltábla a valóság bizonyítása körében rögzíti, hogy mivel a személyiségvédelem mindenkit, így a terhességét közbeszéd tárgyává tevő alperest is megilleti, a bizonyítás nem terjedhetett volna ki az alperes ezzel összefüggő – különösen az intim szférához való jogának legbelsőbb részét képező – személyes körülményeinek bizonyítására.

[85] Az I. rendű felperesi közlemény további közlései („az a hölgy, akivel együtt élt több, mint 10 évig K. Sz. (nem mellesleg az unokatestvére) (...) alperes neve 20... nyarán, hogy leplezze nemi identitását és az állandó kérdéseket, hogy miért nincs gyermeke (...) vállald fel önmagad és a tetteidet”) körében az elsőfokú bíróság a bírói gyakorlatnak megfelelően jutott arra a következtetésre, hogy azok nem lehetnek becsületértétek. Figyelmen kívül hagyta ugyanakkor – és a viszontkeresetet elutasító döntését meg sem indokolta a vonatkozásban –, hogy az alperes a fent rögzítettek szerint (éppen az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezett ítéletében elfoglalt álláspontjának megfelelően) hivatkozott az emberi méltóságának megsértésére is. Az ítéltábla ezért az 1952. évi Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján e vonatkozásban az alábbiak szerint bírálta el a viszontkeresetet.

[86] A Ptk. 2:42. §-ának (2) bekezdése szerint az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.

[87] A fent már részben hivatkozottak szerint az intim szférához való jog legbelsőbb része a szexuális élet alakítása vagy például a szexuális identitás (Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.566/2014/3. számú ítélet). Emellett a bírói gyakorlat szerint más személy nemi irányultságára vonatkozó bántó célzatú, de nem kirívóan durva, illetve lealacsonyító nyilvános megnyilatkozás az emberi méltóság legbelsőbb magját alkotó intim szféra integritásának megsértése miatt minősülhet személyiségi jogot sértőnek (BDT2013. 2941.).

[88] Mindezek figyelembevételével az I. rendű felperesi közlemény vonatkozó részei teljességgel indokolatlanul és szükségtelenül tartalmazzák az alperes nemi identitására vonatkozó kijelentéseket, mivel az alperes kereset részét képező, ezt megelőző közlései a felek üzleti vitájára és az alperes terhére elkövetett bűncselekményre utaltak. Erre tekintettel az I. rendű felperesi közlemény egyben bántó célzatú is volt.

[89] Az ítéltábla mindezek alapján részben a viszontkeresetben rögzítettek szerint rendelkezett a jogsértés megtörténtének megállapításáról a Ptk. 2:51. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján.

[90] Az alperes ugyanakkor alaptalanul kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását a néhai II. rendű felperes tárgyaláson tett nyilatkozata alapján megjelent sajtóközleményre alapítva. A néhai II. rendű felperes érintett közlése körében előterjesztett viszontkereset tárgya kizárólag a tárgyaláson megtett nyilatkozat volt; az elsőfokú bíróság ezzel összefüggő döntését pedig a fellebbezés sem támadta. Az azon alapuló sajtómegjelenés nem képezte tárgyát a viszontkeresetnek, arra az alperes „megjegyzésként” illetőleg [a Ptk. 2:52. §-ának (2) bekezdése alapján] a jogsértés sértettre és környezetére gyakorolt hatásaként hivatkozott (10.P.22.565/2016/26. számú beadvány 4. oldal és 10.P.22.565/2016/58. számú jegyzőkönyv 2. oldal). Ezért az alperes ezzel összefüggő fellebbezési előadása a viszontkereset másodfokú eljárás során meg nem engedett megváltoztatásának minősül [1952. évi Pp. 247. §-ának (1) bekezdése].

[91] A megállapítási viszontkereset részbeni elutasítása ellenére a sérelemdíj iránti követelés nem volt eltűzött.

[92] A Ptk 2:52. §-ának (1) bekezdése szerint akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (2) bekezdés szerint a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire - különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára - a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A (3) bekezdés alapján a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire - különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására - tekintettel, egy összegben határozza meg.

[93] Az alperest megillető sérelemdíj összegének meghatározásánál az ítéltábla figyelemmel volt a felperesek többrétű, szándékos, lejárató célzatú jogsértésére, továbbá, hogy az I. rendű felperesi közlemény nagy nyilvánosságot és visszhangot kapott (pl. a világhálón most is elérhető közleményhez kapcsolódóan több komment tartalmaz az alperessel szemben megfogalmazott véleményt). A bírói gyakorlat továbbá ilyen esetekben köztudomású hátránként fogadja el, hogy az ilyen tartalmú közlések a sértett magánéletében, pályafutásában komoly hátrányt okoznak, hátrányosan érintik a társadalmi életben való részvételét (Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.069/2004/5. számú ítélet), akár azzal, hogy a legbelsőbb intim szféráját érintő kérdésekben kényszerül magyarázkodásra. Az ítéltábla ezért – figyelembe véve a sérelemdíj reparatív és punitív funkcióját is – a viszontkeresetnek megfelelően marasztalta az I. és a III. rendű felpereseket, utóbbit az 1952. évi Pp. 216. §-a alapján öröksége erejéig.

[94] Az ítéltábla a kifejtett okokra tekintettel részben megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét az 1952. évi Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján.

[95] A megváltoztatott döntés következtében megváltozott a pernyertesség aránya is, amelyet az ítéltábla 50-50%-ban állapított meg, figyelembe véve a felperesi oldalon jelentkező részben „közös” kereseti kérelmeket és közös jogi képviselőt, továbbá a felperesi és alperesi oldalt lényegében egyező mértékben érintő megalapozott kereseti/viszontkereseti kérelmeket. Mivel továbbá mindkét oldalon jogi képviselői díj merült fel perköltséggént, az ítéltábla az 1952. évi Pp. 81. §-a (1) bekezdésének 2. mondata alapján akként rendelkezett – részben megváltoztatva az elsőfokú ítéletet –, hogy mindegyik fél maga viseli a saját költségét, ezért mellőzte az alperes I. rendű felperes (az elsőfokú ítéletben tévesen „I. rendű alperes”) javára történő marasztalását.

[96] Az ítéltábla erre, továbbá a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdésére tekintettel megváltoztatta az alperest terhelő illetékkötelezettséget is. Az elsőfokú ítéletben 120 000 Ft kereseti és viszontkereseti, továbbá a hataályon kívül helyező végzésben foglaltak alapján 192 000 Ft fellebbezési, összesen 312 000 Ft illeték viseléséről kellett rendelkezni. Az alperesre ennek 50%-a, 156 000 Ft esik, ezért a bíróság ezen összegre szállította le illetékfizetési kötelezettségét. A felperesek részéről a per tárgyi illetékfeljegyzési joga miatt tévesen került sor 60 000 Ft kereseti és 40 000 Ft fellebbezési illeték lerovására, amelynek korrekciójával az őket terhelő illeték összege 56 000 Ft, személyenként 28 000 Ft.

[97] A fellebbezési eljárás során a felek pernyertességének aránya úgyszintén egyenlő, ezért az ítéltábla a fentieknek megfelelően akként határozott, hogy a felek maguk viselik a fellebbezési eljárással felmerült költségeiket.

[98] A fellebbezés kereset elutasítását és viszontkeresetnek megfelelő döntést célzó részeinek illetéke is 80 000 – 80 000 Ft, összesen 160 000 Ft. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 51. §-ának (1) bekezdése értelmében azonban a felek mentesülnek a fentiek szerint már elszámolt (azt meghaladó) illeték viselése alól.

Debrecen, 2021. szeptember 23.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Árok Krisztián s.k. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán
s.k. bíró